

செட்டிநாட்

திங்கள் இருமுறை

சமய வளர்ச்சி, மொழியாக்கம் கருதி உழைப்பது.
மலர்-26] துன்முசி-ஐப்பசி-23 8-11-56 [இதழ்-2

ஆசிரியர்:- பாலகவி இராமநாதன் செட்டியார்

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்க்
கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே.

ஒவ்வொரு இரண்டாவது நாள்காவது
வியாழக்கிழமைகளில் வெளிவரும்.

1875

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION
1155 6th Ave. New York, N.Y.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION
1155 6th Ave. New York, N.Y.

பாலை

பரத்தையிற் பிரிந்து மீண்டுவந்த தலைவன் தலைவியின்
ஊடலைத் தணிக் கும்பொருட்டுத் தூதாக விடுத்த வாயில
வரைத் தோழி நெருங்கி மறுத்துக் கூறியது.

குரும்பை மணிப்பூட் பெருஞ்சேங் கிண்கிணிப்
பாலார் துவர்வாய்ப் பைம்பூட் புதல்வன்
மாலைக் கட்டின் மார்பூர் பிழிய
வவ்வெயி ரோழுகிய வெவ்வாய் மாணகைச்
செயிர்தீர் கொள்கைநம் முயிர்வேங் காதலி
திருமுகத் தலமருங் கண்ணினைந் தல்கலும்
பெருமர வள்ளியிற் பிணிக்கு மேன்றார்
சிறுபல் குன்ற மிறப்போ
ரறிவார் யாரவர் முன்னி யவ்வே.

:-எயினந்தைமகன் இளங்கீரனார்-

குரும்பை போன்ற மணியை உடைய பூனாகிய பெரிய செவ்
விய கிண்கிணியையும், பால் பொருந்திய சிவந்த வாயையும், மற்
றும் பசிய கலன்களையுமுடைய புதல்வன் மாலை அணிந்த மார்
பில் ஊர்ந்து இறங்குதலால் அழகிய எயிற்றிலிருந்து ஒழுகிய
விருப்பமிக்க மாட்சியுடைய நகையையும், குற்றமற்ற கொள்கை
யையும் உடைய நமது உயிர்போன்ற ஆசைமிக்க காதலியினது
அழகிய முகத்திலே உலாவுகின்ற கண்கள் துன்புற்று நாடோ
றும் பெரிய மரத்தைச் சுற்றிய வள்ளிக் கொடியைப்போலப்
பிணிக்குமென்று கருதாதவராய்ச் சிறிய பல குன்றுகளைக்கடந்து
செல்லுவார். அவர் கருதி இருப்பவற்றை அறிபவர் யார்?

அறிவும் திருவும்

செல்வி, வயிநாகரம்.

இராம. மீனாட்சி

தேவகோட்டை கந்தர்
சஷ்டி விழாவில் 2-11-56ல்
பேசியது.

சிவநெறிச் செல்வர்களே! செல்விகளே! வணக்கம்.

கந்தர்சஷ்டி விழாச் செயற்குழுவினர் 'அறிவும் திருவும்' என்னும் பொருள்பற்றிப் பேசும்படி எனக்குக் கட்டளை தந்தார்கள். அறிவாலும் திருவாலும்சிறந்துள்ள உங்கள் முன்னிலையில், அவ்வறிவையும் திருவையும் வழங்கி ஆட்கொள்ளுபவரான முருகப்பெருமானது திருவருளைத் துணையாகக்கொண்டு பேசுதற்கு முற்படுகின்றேன்.

உலகத்திலே உள்ள உயிர்த்தொகுதிகள் அனைத்திற்கும் அறிவையும் திருவையும் ஆண்டவன் வழங்கியிருக்கின்றான். ஆனால் அனைத்துயிர்களிடத்திலும் அவைஒரேபடித்தானவையாக அமைந்திருக்கவில்லை. உடல் கொண்டு பிறக்கின்ற உயிர்கள் நால்வகைத்தோற்றம், எழுவகைப்பிறப்பு எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம் யோனி பேதங்களுக்கு உட்படுகின்றன என்று பெரியோர் கூறுவர்.

'அண்டசம் சுவேதசங்கள் உற்பிச்சம் சராயுசத்தோடு எண்டரு நாலெண்பத்து நான்குநூறாயிரத்தால், உண்டுபல் யோனியெல்லாம் ஒழித்து மானுடத்துதித்தல், கண்டிடிற் கடலைக் கையால் நீர்தினன் காரியங்காண்' என்பது சிவஞானசித்தியார். மரம், செடி, கொடிகளிலிருந்து மனிதர்வரை கரணப் பெறுகின்ற உயிர்த்தொகுதிகளின் அறிவுநிலை, படிப்படியாக உயர்ந்திருப்பதை நாம் அறிவோம்.

உயிர்களின் அறிவுக்குக்கருவியாயிருந்து உதவுவன பெ ர றி கள். அவற்றால் அறியும் அறிவைப் புலமென்று சொல்லுவர். இவையிரண்டையும் தொடர்புபடுத்திப் பெ ர றி புலன்கள் என்று வழங்குவதுண்டு. பெ ர றி களைவடமொழியில் இந் தி ரியங்கள் என்று சொல்லுவார்கள். புலங்களைத் தன்மத்திரைகளென்று ரைப்பர். சித்தார்த சைவ நூல்கள் ஆன்ம தத்துவம் இருபத்து நான்கு எனக் கூறும். அவை முதல்களைந்து, தன்மத்திரைகளைந்து, கன்மேந்திரியங்களைந்து, ஞானேந்திரியங்களைந்து, மனம், அகங்காரம், பு த் தி, பிரகிருதி ஆகிய நான்கு என்பனவாம்.

இவற்றுள் ஞானேந்திரியங்களென்பன அறியும் பெ ர றிகளும், கன்மேந்திரியங்களென்பனதொழில் செய் யும் பெ ர றிகளுமாம். அறிவுப் பெ ர றிகளான மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவிகளால் உற்றும், உண்டும், கண்டும், உயிர்த்தும், கேட்டும் அறிகிறோம். ஆகவே பெ ர றிகளாகிய கருவிகள் கொண்டுதான் உயிர்கள் எவற்றையும் அறிகின்றனவென்பது விளங்குகின்றது. இப் பெ ர றிகளில் ஏதேனும் ஒன்றேசிலவேர் ஒரு சில உயிர்களுக்குக் குறையாக இருந்தால் அப்பெ ர றி கருவியாக விளங்குகின்ற அறிவும் அவ்வுயிர்களுக்கு இல்லையாகிவிடும் என்பது உணரப்பெறும். அதனாலேயே மாம்முதல் விலங்குவரை உள்ள உயிர்களைப் பெ ர றி யுண்மை அடிப்படையில் வைத்து ஐந்துவகையாகப்பிரித்துக் கண்டனர் நம்முன்னோர். 'மெய்ந்நா மூக்கு நாட்டஞ் செவிகளின், ஒன்றுமுத லாக்கீழ்க் கொண்டுமே லுணர்தலின், ஓரறி வரதிராவுயிரைந் தாகும்' என்பது நன்னூற்சூத்திரம்.

புல்லும் ம ர மு ம் முதலியன உற்றறிவதாகிய ஓ ர றி வைமட்டும் உடையன. இப்பியும் சங்கும் முதலியன உற் றும் உண்டும் அறியும் இரண்டறிவை உடையன. கறையானும் ஏறும் பு ம் முதலியன உற்றும் உண்டும் உயிர்த்தும் அறியும் மூன்றறிவை உடையன. தும்பியும் வண்டும் முதலியன உற்றும், உண்டும், உயிர்த்தும், கண்டும், அறியும் நான்கு அறிவை உடையன. மக்களும், விலங்கு, புள் முதலியனவும் உற்றும், உண்டும், உயிர்த்தும், கண்டும், கேட்டும் அறியும் ஐந்து அறிவை உடையன.

ஞானேந்திரியங்கள் கருவியாக அறியும் இவ்வைவகை அறிவும் பறவை விலங்குகளோடொப்ப மனிதனுக்கும் இருப்பதால், அவற்றைவிட அவன் உயர்ந்தவன் ஆதலுக்கு அவனிடம் அமைந்திருக்கின்ற பகுத்தறிவே காரணமாயிருக்கின்றது இதனாலேயே கம்பாட்டாழ்வார் 'தக்க வின்ன தகாதன வின்ன வென் றெக்க வுன்னல ராயினு யர்த்துள மக்களும் விலங்கே' என்று கூறினார்.

மற்றை உயிரினங்களிலிருந்து பிரித்தெடுத்து மனிதனை உயர்ந்தவனாகச் செய்கின்ற பகுத்தறிவுமனம் கருவியாக நிகழுவதாகும். மனத்தால் நினைக்கும் ஆற்றல் மனிதனுக்கு இருப்பதனாலேயே 'மன' என்ற பகுதியினடியாகப்பிறந்த மனிதன் என்ற பெயர் அவனுக்கு உரியதாக ஆயிற்று. இதுகாறும் கூறியவற்றால் ஐம் பொறிகளின் வாயிலாக அறியும் அறிவைவிட மனதைக் கருவியாக வைத்து அறியும் பகுத்தறிவு சிறந்ததென்பது நன்கு பெறப்படும்.

இனி இவ்வறிவின் இன்றியமையாமை பற்றிக் கல்வி கேள்வி முதலிய அதிகாரங்களில் காரணகாரியப் பொருள் படவும் அறிவுடைமை என்ற அதிகாரத்தில் தூலமாகவும் மெய்யுணர்தல் முதலிய அதிகாரங்களில் சூக்குமமாகவும் திருவள்ளுவர்வற்புறுத்தியிருப்பதை இங்கே நினைவூட்டவிரும்புகிறேன். 'சென்றவிடத்தார் செலவிடா தீதொரீஇ நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு' எனவும் 'எப்பொருள் யார் யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு' எனவும் 'எவ்வது உறைவது உலகம் உலகத்தோடு, அவ்வது உறைவது அறிவு' எனவும் உள்ள திருக்குறள்கள் இடையீடின்றி நமது நினைவிலிருக்க வேண்டியனவாகும்.

எதிர்காலத்தைப்பற்றியறிந்து நடக்கின்ற இயைபு அறிவுடையவர்களுக்கே அமையும். ஏனை எதுவுமில்லாதவராயினும் அறிவுடையார் எல்லாம் உடையவராவர். பிற அனைத்தும் உடையவரேனும் அறிவில்லாதவர் எதுவும் இல்லாதவரேயாவர். அறிவு அனைத்தையும் படைத்துக் கொள்ளுதற்கும், காப்பாற்றுதற்கும் கருவியாயிருந்து பயன்படுதலின் அதிற் சிறந்தவொன்று நுதிதில்லையென்று ஆன்றோர் கூறினர்.

இனி அவ்வறிவைப் பாசஅறிவேன்றும், பசு அறிவேன்றும், பதியறிவேன்றும் மூவகைப்படுத்திச் சைவசித்தாந்த நூல்கள் கூறும் உண்மையும் இங்கே சிந்திக்கத் தக்கது. உலகத்தைப் பற்றி அறியும் அறிவே பாசஅறிவாகும். சித்தம் சடமுமாகக் கூடியுள்ள இவ்வுலகத்தில் தாமே இயங்குவன சித்துப் பொருள்கள். பிறர் இயக்கஇயங்குவன சடப்பொருள்கள். புறக் காட்சியில் சடப்பொருள்களைத்தான் காணமுடியும். சித்துப் பொருள்கள் புறக் காட்சிக்கு வரா.

சித்துப் பொருள்கள் சடப்பொருள்களில் கலந்து அவையே யாய் நிற்பது இயல்பு. ஒற்றுமை நயத்தின் ஒன்றெனத் தோன்றினும், வேற்றுமை நயத்தின் வேறே உடலுயிர் என்பார் பவணந்திமுனிவர். சடங்களாகிய புறக்காட்சிப் பொருள்கள் பற்றி அறிகின்றவரையே இக்காலத்துப் பெரும்பாலோர் அறிஞர் என்று மதிக்கின்றார்கள். சித்துப்பொருளாகிய உயிரைப்பற்றி அறிந்தவர் சடப்பொருள் அறிஞர்களைவிட ஒருபடி உயர்ந்தவரென்பதும் சத்தும் சித்தும் ஆனந்தமுமாகிய இறைவனைப் பற்றி அறிந்தவர் இவ்விருவரிலும் மேம்பட்டுவிளங்குபவரென்பதும் உணரத்தக்கனவாகும்.

அறிவே திருவுக்கு அடிப்படையாயிருந்து உதவுமென்பதை 'நுண்ணுணர் வின்மை வறுமையஃதுடைமை, பண்ணப் பனைத்த பெருஞ்செல்வம்' என்று நாலடியார் அறிவிக்கின்றது.

திரு, என்பது உலகியலில் பொருட்செல்வத்தையும், இறையியலில் முத்தியையும் குறிக்கும் உலகியலறிவு உலகியற்றிருவைப் பெறுதற்குத் துணை செய்வதுபோல் இறையியலறிவு என்று சொல்லப்படுகின்ற சிவஞானம் இறையியற்றிருவாகிய முத்தியைப் பெறுதற்கு வழிசெய்துதரும். இந்தச்சிவஞானமே திருவள்ளுவர் பெருமானால் 'மெய்யுணர்வு' என்று குறிக்கப்பெறுவதாகும். இதனை, 'கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார்தலைப் படுவர், மற்றீண்டு வாராநெறி' என்ற திருக்குறளால் அறியலாம்.

திரு என்ற சொல்லுக்குக் கண்டாரால் விரும்பப்படுவது என்று பொருளுரைத்தார் பேராசிரியர். உலகியலில் அந்தத் தகுதியை யுடையது பொருட்செல்வமாதலின் அதனைத் திரு

என அழைத்தார்கள். 'பொன்னுமெய்ப்பொருளுந் தருவானைப் போகமும் திருவும் புணர்ப்பானை' என்பது நம்பியாரூரர் திரு வாக்கு. இங்கு பொன்னென்று உலகத்திருவும் மெய்ப்பொரு ளென்று அருட்டிருவும் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன. அதனாலேயே உலகத்திருவின் பயனாகக்கிடைக்கின்ற போகம் முதலாவதாகவும், அருட்டிருவின் பயனாகக்கிடைக்கின்ற முத்தித்திரு இரண்டாவ தாகவும் கூறப்பெற்றன. முத்தித்திருவை மோட்சமூன்று என்று வட மொழியில் உரைப்பர்.

அம்முத்தித்திருவைச் சென்றடையாத திருவென்று ஆளு டைய பிள்ளையார் அருளுவார். எனவே சென்றடைகின்றதிரு உலகத்திரு என்பது புலப்படும். சென்றடையாததிரு என்பது உயிர்கள் தாமாகச் சென்றடைய முடியாததிரு என்னும் பொரு ளில் உள்ளது. ஆண்டவனது திருவருள் கூட்டினாலன்றி அத் திருவை அடையமுடியாது என்பது கருத்து.

'அவனருளே கண்ணாகக் கண்ணல்லால்' என்ற தேவாரமும் 'காட்டுந் திருவருளே கண்ணாகக் கண்டுபா, வீட்டின்ப மெய்ப் பொருளை மேவுநா ளெந்நாளோ' என்ற தாயுமான அடிகள் திரு வாக்கும் இங்கே நீளைவு கொள்ளற்பாலனவாம். உலகத்திருவை யும் முத்தித்திருவையும் பெறுவதற்கு அடிப்படையாயிருந்து உதவினாலன்றி அறிவினால்தான் பயனில்லை.

அறிவு அதனளவில் நின்று அறிஞர் என்று பெயர் வாங்கித் தந்தால்மட்டும் போதாது என்பதை 'கற்றதனாலாய பயனென் கொல் வாலறிவன் நற்றூள் தொழார் எனின்' என்ற குறளில் குறிப்பாலுணர்த்தியருளினார் திருவள்ளுவர். உயிர் களுக்கு இயல்பாய் அமைந்த இயற்கையறிவும் கல்வியால் வரு கின்ற செயற்கையறிவும் ஆண்டவனது திருவடியை அடைத் துத் துணை செய்யாதபொழுது அவற்றால் பயனில்லை என்பதை இதனாலறிகின்றோம். பிற விப்பெருங்கடலில் நீந்திப் பேரின்பக் கரையை அடைதற்கு இறைவனடி சேர்தலே ஏற்றதெனக் கட வுள் வாழத்தின் இறுதிக்குறள் அறிவிக்கின்றதாதலின் தாள் தொழுதலால் வரும் பயன் முத்தித்திருவே என்பது பெறப்படு கின்றது. மக்களுக்கு வரய்த்துள்ள அறிவு அதன் பயனாகிய இருவகைத்திருவையும் அடைதற்குத் துணையாயிருந்து உத வுப்படி கருணை புரியும் வண்ணம் கந்தப்பெருமான் கழலிணைகளைத் தொழுது இம்மட்டில் அமைகின்றேன். நலம்பெருகுக.

சைவாலயங்களில் சம்ஸ்கிருத

அர்ச்சனைபே வேண்டும்.

சித்தாந்தபண்டித பூஷணம்ஆ. ஈசரமூர்த்திப்பிள்ளை

(முன்தொடர்ச்சி)

தமிழ் வழிபாட்டை ஆதரிப்பவருட் பலர் கட்சிகளுக்கும், இயக்கங்களுக்கும் இரையாகித் தம் ஆதரவைத் தெரிவிக்க முன் வருவதில்லையென்பது மெய்யானால் அவ்வழிபாட்டை யெதிர்ப்பவருள்ளும் அங்ஙனமே இரையாகித் தம் எதிர்ப்பதைத் தெரிவிக்க முன்வராதவருமுனர். அதுவும் மெய்யே. இருசாரிலுமுள்ள அப்பதுங்கிகள் வன்மைபெற்று முன்வருங்காலத்தில் வரட்டும். நவீனரோ கட்சிகளிலும் இயக்கங்களிலுஞ் சேரா தவரெனத் தெரிகிறது. அப்படிப்பட்ட எதிர்ப்பாளருக்கும் பஞ்சமில்லை. உண்மையைத் தெரிவதற்கு அவ்விருதிறத்தினரின் வாதப்பிரதிவாதங்களே போதும். ஆனால் நவீனருக்குத் தமிழ் மொழியே சைவசமயம். எதிர்ப்பாளருக்குச் சைவசமயம் முற்பட்டும், தமிழ் அதைச்சார்துமிருக்கும். அவ்வேறுபாடு அறிஞரின் கவனத்துக்குரியது.

‘(பகவத்கீதையை) வடமொழியிலே ஓதினால் தான் சில பேருக்கு மனநிறைவு உண்டாகிறது. அவர்களுக்கு வடமொழி சுட்டுப்போட்டாலும் தெரியாமல் இருக்கலாம். எனவே அந்த மொழியைச் சரிவர உச்சரிக்கவும் அவர்களால் முடியாது இருக்கும் என்றாலும், வடமொழி, அரபு இந்த மொழிகள் தாம் மதத்திற்கு உரிய மொழிகள் என்றும் அந்த மொழிகளில் இருக்கும் எதையும் பொருள்தெரியாமல் சொன்னாலும் அது சிறப்புத் தரும் என்றும் ஒரு தவறான மனப்போக்கு உண்டாகிவிட்டிருக்கிறது. இது குருட்டுப்பற்று மூடநம்பிக்கைஎன்பதுஎன்கருத்து’ (24-4-56 தமிழ்நாடு) என்று விரோபா சொன்னார் என்கிறார் நவீனர். சொல்லும் பொருளுஞ் சேர்ந்ததே நூல். நூலாசிரியன் அவ்விரண்டற்கு முரியன். உயர்ந்த நூலில் சொல்லழகும், பொருட் செறிவுமிருக்கும். அச்சொல்லும் பொருளுமே சக்தி வாய்ந்தன. பொருளைத் தம்மம்மொழியிற் பெயர்த்துக் கொண்டு

போய் வைத்துப்படித்து மகிழ்வார் சிலர். ஆனால் அந்நூலாசிரியனது சொல்லையும் படித்து அதனழகை ரசிக்கவோ, சக்தியை வியக்கவோ, பிறபயனையடையவோ கூடாது? அஃதவசியமன்றா? பொருள் தெரியாமல் சொல்லை ரசிப்பதெப்படி யென்பர் சிலர். அர்த்தமே யில்லாத குழலோசை யாமோசைகளை ரசிக்கும் போது, அவற்றால் நோய்நீக்கம், புதியனாக்கம் முதலிய நலன்களைப் பெறும்போது அர்த்தந்தெரியாத சொல்லொளியை ரசிக்கவும் அதனால் நலம்பெறவும் முடியாதென்பது ஒப்பத்தக்கதன்று. தீர்தமிழ், களிதெலுங்கு, கவினமலையாளம் என மொழிகளை வர்ணிப்பதிலும் பயனில்லை. நல்ல நூலாசிரியன் தன் கருத்துக்களைச் செறித்துச் சொற்களைச் செவ்வையாகக் கோத்திருப்பான். அந்நூலைப் படிப்பவர் முதலில் அச்சொல்லழகில் ஈடுபட்டும், பிறகு அவரை அப்பொருளே தன்பால் ஈர்த்துக் கொள்ளும் என்பது அவன் நோக்கமாகும். மற்றொரு தலைசிறந்த நூலாசிரியன் தன்குறிக்கோட் பொருளையே கருதி அதனருமையில் தன்னையிழந்து பாடிக்கொண்டே போவான். சொற்கள் அவன் வழிச்சென்று சர்வாலங்காரத்தோடும் சரளமாக அவன் வாயிலிருந்துவெளிவரும். அந்நூலைப் படிப்பவரும் அவன்போன்று முதலிற் பொருளுக்கு வசமாக மாட்டார். அத்துணையாற்றல் அவருக்கிராது. அவரும் அச்சொல்லங்காரத்தை ரசித்துப் பிறகுதான் பொருளைக் கருதுவார். கண்ணன் வைணவருக்கு வழிபடு கடவுள். அவன் வாய்மொழியே சம்ஸ்கிருதத்திலுள்ள பகவத்கீதா சுலோகங்கள். அவை வியாசரின் வாய்மொழியென்பதுமுண்டு. அதுவுஞ்சரி. அவரும் விஷ்ணுவின் அவதாரந்தான். அக்கீதைக்குப் பிறமொழிகளிற் பலபெயர்ப்புக்களுள். அவற்றுக் காசிரியன்மாரும் கண்ணனும் சமதரத்தினரா? அல்லது அவனருளில் அவர் ஆழ்ந்தவரா? முதலில் அதையே சிக்க. மூலத்திலும் பெயர்ப்புக்களிலும் பொருளொன்றே யாகுக. அதுகொண்டு அப்பெயர்ப்புக்களின் ஆசிரியன்மார் வாய்மொழிகளும் கண்ணன் வாய்மொழியும் சமமாய்விடுமா? அஃதொருக்காலுமில்லை. அவன் வாய்மொழி பிரத்தியேக மதிப்புடையதூ வைணவருக்கு அது கடவுள் வாய்மொழி. பெயர்ப்புக்களெல்லாம் மனிதரின் வாய்மொழிகளே. கீதம் நிறைந்தது கீதை. கீதம் சொல்லுக்கே யன்றிப் பொருளுக்கில்லை. ஆகலின் கீதை

யென்னும் பெயரே சொற்களின் அழகு, ஆற்றல் முதலியவற்றை முன்னிட்டே நூலுக்கு வந்ததென்க. திருவாசகம், திருவிசைப்பா முதலியபெயர்களும் அப்படித்தான்வந்தன. பொருள்பற்றியபெயர்களும் உள. சிவஞானபோதம் சிவஞானசித்தியார் முதலிய பெயர்கள் அப்படி வந்தவை. ஒருவனுக்குச் சம்ஸ்கிருதம் எழுதப் படிக்கமாத்திரம் தெரியுமென வைத்துக் கொள்க. கண்ணன் மேலும், கண்ணன் வாய்மொழி யென்கிற காரணத்தால் அச்சம்ஸ்கிருத கிதைமேலும் அவன் பக்தி மேலிட்டு அப்படிப் பைக்கொண்டு அந்நூலைப் பொருள் தெரியாமலே ஒதிவருவானுயின் அதற்குரிய பலனை அடைவானா? மாட்டானா? மாட்டானென்கிறார் விரோபா. அது தவறு- நான் இப்படிச் சொல்வதால் பொருள்தெரியவேண்டாமென்பது என்கருத்தென எவரும் எண்ணற்க. இலெளகிக நூல்களில் மூலமாயுள்ளவற்றிலிருந்து பொருள்களைப் புய்த்து வேறுமொழிகளுக்கு எடுத்துப் போய் வைத்துக்கொண்டு மூலங்களிலுள்ள சொற்களை உதறி விடலாம். அதிற் குற்றமில்லை. ஆனால் தெய்வநூல்கள் விஷயத்தில் அப்புத்தி கூடாது. திருவாசகத்திலுள்ள பொருளை வசனத்தில் எழுதியோ, வேறு மொழிகளில் பெயர்த்தோ வைத்துக் கொண்டு அந்நூற்பாடல்களை உதறிவிடுவது மன்னிக்கமுடியாத குற்றம். சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து (உணராவிட்டாலும்) அப்பாட்டையே சொல்லவேண்டும். நவீனர் கூட்டு வழிபாடு கடத்துகின்றனர். அதில் சிவபுராணம் ஒதுவார்க்கெல்லாம் அதன் பொருள் தெரியுமா? பெரும்பாலோர்க்குத் தெரியாது. அங்ஙனமாயின் அவ்வழிபாடு ஏன்? திருவாய்மொழித் தமிழ்ப் பாடல்களைத் தெலுங்கெழுத்தில் அச்சிட்டிப் புத்தகமாக்கி ஆந்திர வைணவர் ஒதிவருகின்றனர். அது பயனற்றசெயலா? நவீனரே பொருளைவிடச் சொல்லுக்கு மதிப்பு வைப்பது முன்சொல்லப்பட்டது. 'எந்த இலக்கியத்தைப்படித்தாலும் முதலில் மூலத்தையே படியுங்கள். ஒன்றுக்குப்பல முறை படித்தால் தானே நன்கு புரிந்துவிடும். மூல ஆசிரியரை நாம் அணுகாது உரை ஆசிரியரை நாம் அணுகிச்செல்வதனால், நாம் அங்கு மூல ஆசிரியனது கருத்துக்களைக் காணமுடியாது

(தொடரும்)

உ
சிவமயம்
பாலருவாயர் துணை

‘அகர உயிர்போல்’ அறிவாகி எங்கும்
நிகரில் இறை நிற்கும் நிறைந்து’

சு ந் தா :

உள்ளாடு ரு—3

வேளாடு ரு—6

செட்டிநாடு

துன்முகி ஜப்பசி-23

திருக்கார்த்திகை

சிவபரம் பொருளின் பேராற்றலும் பேரருளும் புலப்படுகின்ற திருநாள் கார்த்திகைத் திருநாளாகும். அவாது அருள் விளக்கத்தைக் கார்த்திகை விளக்கீடு காட்டுகின்றது. ஆற்றல் வியாபகம் முதலிய வற்றை அவ்விளக்குகளின் வரிசையும் ஒளியும் அறிவிக்கின்றன.

பிரமன், திருமால், உருத்திரன் ஆகிய மூவரும் தன்னுடைய சந்நிதியில் படைத்தல், காத்தல், அழித்தலாகிய முத்தொழில்களையும் செய்துகொண்டிருக்க அவர் அவற்றைச் செய்தற்குரிய வல்லமையை நல்கி வாளா இருக்கின்றவர் பரமசிவம். ‘மூவண்ணல் தன்சந்நிதி முத்தொழில் செய்ய வாளாமேவு அண்ணல்’ என்பார் பரஞ்சோதி முனிவர்.

பிரகிருதி சம்பந்தமான உலகத்தைப் படைத்துக் காத்து ஒடுக்கு கின்றவரைப் பரம்பதி என்று சொல்லுவது பொருந்தாது. மூலப் பிரகிருதிக்கு அப்பாற்பட்டிருக்கின்றதத்துவங்களைக் கடந்துநிற்கும் சிவபெருமானை மறந்து தாமே பெரியவரென்று திருமாலும் பிரமனும் ஒருகாலத்தே தருக்குற்றனர். அவரதுதருக்கை டோழித்து அவரும் நாமும் வாழ ஆண்டவன் ஆரழலாம்- அருணகிரி

யாய் வெளிப்பட்டநன்னைத் திருக்கார்த்திகைநாளேன்பது நாமறிந்ததே. அந்தப்பெருநாள் 18-11-56ல்விளக்கிட்டுப் பேறடைதல் நமதுகடமை.

நாவலர் பெருமான்

சைவசித்தாந்த ஞானபாதுவாய் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரில் தோன்றிக் கைம்மாறு கருதாது பேருதவி புரிந்திருந்த ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர் பெருமானது திருநாள் கார்த்திகை மாதத்து மகநாளாகும். அந்நாள் 25-11-56 ஞாயிற்றுக்கிழமை யென்பதை அன்பர்களுக்கு நினைவுட்ட விரும்புகிறோம். சைவநூல்கள், தமிழ்நூல்கள் பல வற்றைப் பரிசோதித்து அச்சிற் பதித்து வெளியிட்டும் புத்தகங்களைச் செய்து வழங்கியும் எல்லையில்லாத உபகாரஞ் செய்துவைத்த நாவலர் பெருமானுக்கு நாம் செய்யும் கைம்மாறு யாது உளது? அவரை வாழ்த்தி வணங்குவதையேனும் செய்ய வேண்டுமல்லவா?

சோக்கலிங்க ஐயா

நாவலர் பெருமானது நன்மாணவராய்த் "தனவணிகநாடு செய்த தவப்பயனால் வந்து தோன்றிய ஸ்ரீலக்ஷ்மி சோக்கலிங்க ஐயா அவர்களை, அவர்களதுநினைவுநாளாகிய 27-11-56 (கார்த்திகை உத்தரம்)ல் சிந்தித்து வந்தித்தல் வேண்டும்.

நாவலர் பெருமானுக்குப்பின் நாட்டில் முளைத்து மண்டிய புறச் சமயக்களைக்களைப் பிடுங்கிச் சைவப்பயிர் தழையப் பணிபுரிந்த ஸ்ரீபெருந்தகையார் சோக்கலிங்க ஐயா. இவர்கள் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்து சென்று இருபத்தாறு ஆண்டுகளே ஆகின்றன. பதினேட்டாவது வயதிலேயே சிவதீட்சைபெற்றுச் சிவபூசை எழுந்தருளச் செய்து கொண்ட இவர்கள், எழுபத்தைந்தாவது வயதில் தமது வாழ்நாள் நிறைவுற்றவரை சைவசீலமும் சிவபூசையும் வழுவழுது சிவபரத்துவ நிருபணஞ்செய்து சிறந்திருந்தார்கள். ஏராளமான செய்யுள் நூல்களையும் உரைநடை நூல்களையும் இவர்கள் நமக்கு வழங்கியிருக்கின்றார்கள். இவர்களை இவர்களது திருநாளில் ஏத்தி இன்புறுவோமாக.

படித்தோம்!

வினாவெண்பா விடை விளக்கக் கட்டுரை: திருவாவடுதுறை ஆதின வெளியீடு. எண் 102. ஸ்ரீலக்ஷ்மி மகாசம்நிதானம் அவர்கள் கட்டளையிட்டருளியபடி ஆதினவித்துவான் தே ஆ ஸ்ரீநிவாஸா சாரியர் அவர்களால் எழுதப்பெற்று 14-10-56ல் திருவெண்ணையநல்லூரில் நடைபெற்ற சித்தாந்த சைவ ஜந்தாவது மாநாட்டு மலராக வெளியிடப்பெற்றது. சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் பதினான்கனுள் ஒன்றாகிய வினாவெண்பா, மற்றைச் சாத்திரங்களின் பொருள்களை வினாவி நிற்பதாதலின் அத்தற்கு ஓர் நல்ல விளக்கக் கட்டுரை வேண்டுமென்று திருவுளங்கொண்டு இவ்வெளியீட்டை உபகரித்தருளிய மகாசம்நிதானம் அவர்களுக்கு நாம் எழுமையும் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

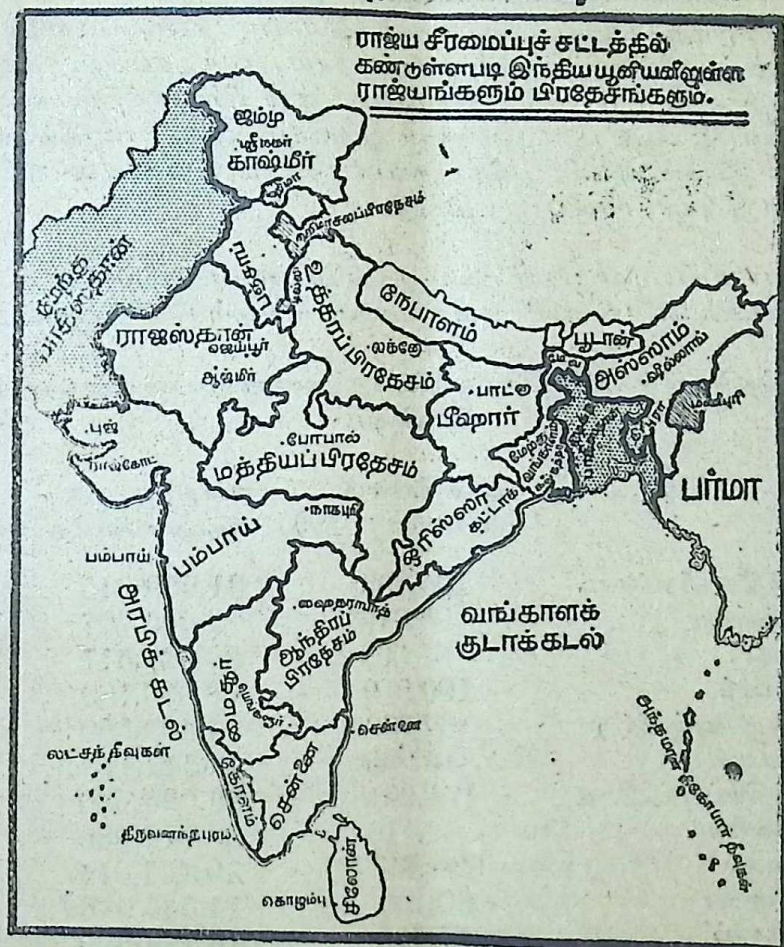
அங்கங்களின் பயன்: வெளியீடு சொநாகாரைக்குடி. தொகுப்பும் உரையும் ராய சொநாகாரைக்குடி. முத்துப்பட்டினம் கலைச் செல்வி சொநாசாகவதியின் திருமண அன்பளிப்பு. திருவள்ளுவர் முதல் சேந்தலூர்வரை முப்பத்திரண்டு ஆசிரியன்மார்களின் திருப்பாடல்கள் நரம்பதை எடுத்துத் தொகுத்துத் தலைமுதலாகிய அங்கங்கள் இறைவனைத் தொழுவே, அவனாற் படைக்கப் பெற்றன என்பதை வலியுறுத்தி நிற்கிறது இவ்வெளியீடு.

சென்னை

சென்னையில் பயிலும் நகரத்தார் மாணவர்களிடையே சிறந்த ஒற்றுமையை விளைவித்துச் சமூகத்தின் நலத்திற்காகப் பாடுபட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் துவக்கப்பட்ட நகரத்தார் மாணவர் சங்கத்தின் துவக்கவிழா சென்னை தசப்பிரகாஷ்ட ஹோட்டலில் திருவாளர் ராஜாசர் முத்தையா செட்டியாரவர்களால் 28-10-56ந்தேதி நிகழ்த்தப்பெற்றது. சென்னை வாழ் பெருமக்களும் மாணவர்களும் திரண்டு வந்திருந்து விழாவைச் சிறப்பித்தனர்.

இந்தியா: புதிய அமைப்பு

ராஜ்ய சீரமைப்புச் சட்டத்தில்
கண்டுள்ளபடி இந்திய யூனியனின்
ராஜ்யங்களும் பிரதேசங்களும்.

ராஜ்யங்கள் சீரமைப்புச் சட்டம் பிறை, மேற்கு வங்காள
(பிரதேசங்கள் மாற்றம்) சட்டம் ஆகியவைகளின் ஷரத்துக்க
ளின்படி ராஜ்யங்கள் சீரமைக்கப்பட்டபிறகு 1956 நவம்பர் 1ந்
தேதியிலிருந்து இந்தியா பின்வரும் 14 ராஜ்யங்கள் அடங்கிய
தாக இருக்கும்: ஆந்திரப் பிரதேசம், அஸ்ஸாம், பிறை, பம்

பாய், ஜம்மு-காஷ்மீர், கேரளா, மத்தியப்பிரதேசம், சென்னை, மைசூர், ஒரிஸ்ஸா, பஞ்சாப், ராஜஸ்தான், உத்திரப்பிரதேசம், மேற்குவங்காளம், அதோடு மத்தியசர்க்கார் கிர்வாகத்திலடங்கிய பின்வரும் ஆறு பிரதேசங்களும் இருக்கும். அந்தமான்-நிக்கோபார் தீவுகள், டில்லி, ஹிமாச்சலப் பிரதேசம், லாக்கடீவ்-அயிந்திவ் தீவுகள், மணிப்பூர், திரிபுரா.

ராஜப்பிரமுகர் பதவி இனி ரத்துசெய்யப்பட்டுவிடும்; ராஜ்யங்களில் 'ஏ' 'பி' 'ஸி' என்ற வேறுபாடுகளும் இனிஇருக்காது

ராஜ்யங்களின் விஸ்தீரணமும் ஜனத்தொகையும்பின்கண்டவாறு இருக்கும்:-

ராஜ்யம்	விஸ்தீரணம் (சதுரமைல்)	ஜனத்தொகை 1951ம்வருஜனகணிதப்படி
ஆந்திரப்பிரதேசம்	105,962	31,259,815
அஸ்ஸாம்	85,012	9,043,707
பீஹார்	67,300	38,827,517
பம்பாய்	190,919	48,265,120
ஜம்மு-காஷ்மீர்	62,780	4,400,000
கேரளம்	15,035	13,549,118
மத்தியப்பிரதேசம்	171,201	26,095,680
சென்னை	50,110	29,974,936
மைசூர்	74,347	19,401,612
ஒரிஸ்ஸா	60,136	14,645,946
பஞ்சாப்	47,456	16,134,890
ராஜஸ்தான்	132,078	15,946,731
உத்தரப்பிரதேசம்	113,409	62,215,742
மேற்குவங்காளம்	33,809	26,258,647

குறிப்பு: பீஹார், மேற்குவங்காளம் ஆகிய ராஜ்யங்களுக்கான புள்ளிவிவரங்கள் உத்தேசமானவையாகும்.

பழைய ஆதரவுகள்

நகரத்தார்களின் தருமபரிபாலன விஷயமாக 1832ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட ஆதரவுகள் மூன்றின் அச்சப்படிக்களைக் காரைக்குடி திரு. முரு. லே. ராம. காசிச்சேட்டியாரவர்கள் தந்தார்கள். அவை தேவகோட்டை மீனலோசனி பிரஸில் 51-500 என்னும் எண்ணுடன் அச்சிடப்பெற்றுள்ளன. பழைய தாள் சிதலமுற்று இருந்ததிலிருந்து எடுத்து இங்கே வேளியிடப் பெறுகிறது :-ஆசிரியர்

[சிவகெங்கை ருஜா கலெக்டருக்கு கொடுத்தமனு. மகா-ரா-ா ஸ்ரீ பிரான்சுபால் கலெக்டர் மேஸ்தர் ஹென்றிவைவாஷ் துரையவர்கள் சமூகத்துக்கு]

சிவகெங்கைசீமை ஜமீன்தார் ருஜாமுத்துவிஜய ரெகுநாத போதகுருசாமியெரியுடையாத்தேவர் சலாம். நாட்டுக்கோட்டை இளையாத்தகுடி நகரச்சேட்டிகள் ஆதிதியில் தஞ்சைநகரிலாகாவேரி பூம்பட்டினத்திலிருந்து வெகுநாளைக்கு முன்னமே நம்முடைய ஜமீன்தாரியிலும் அதற்கடுத்த ருமநாதபுரம் புதுக்கோட்டையிலாக்கா கிருமங்கலிலும் வந்திருப்பதில் அவர்கள் குலதெய்வமாகிய நம்முடைய ஜமீன்தாரியிலாகாவில் இளையாத்தகுடிக்கோவில் க. இரணியூர்க்கோவில், க. பிள்ளையார்பட்டிக்கோவில் க. வயிரவன்பட்டிக்கோவில் க. மாதூர்க்கோவில் க. இலுப்பக்குடிக்கோவில் க. மேங்கோவில் க. வேலங்குடியில் கண்டஸ்வரமுடையார் கோவில் க. குரக்குடியில்தேசிகவிநாயகர்க்கோவில் க. ஹே செட்டிகளுக்கு குருஸ்தானமாகிய பாதர்க்குடிமடம் க. துளாஜர் மடம் க. மாயாண்டிசெட்டி தனதில் கோட்டூர் நயினர்க்கோவில் க. காடன்செட்டி தனதில் குன்னக்குடிமடம் க. சுப்பிரமணியஞ்செட்டி தனதில் இடையன்வயல் திருக்குளத்தங்கரையில் பிள்ளையார்க்கோவில் க. சின்னஞ்செட்டி தனதில் வேங்காவயல் திருக்குளத்தங்கரையில் பிள்ளையார்க்கோவில் க. முத்துக்கருப்பன்செட்டி தனதில் சிறுவயல் திருக்குளத்தங்கரையில் பிள்ளையார்க்கோவில் க. இந்த தர்மங்களுக்கு நாயிட ஜமீன்தாரி இலாகாவில் நடந்துவருகிற கிருமங்களுக்கு சர்க்காருக்குள்ள பொருப்பு கொடுத்து ஹே கோவில்கள் மடம்

கள் வகையருக்கள் ஷே. செட்டிகள். விசாரணைசெய்து ஷேகிராமங்களில் வருமான ஆய்வுகளுடனே அவாள் சொந்தத்திலிருந்து சிலபணங்களும் கொடுத்து ஷேகோவில்கள் மடங்கள் வகையருவில் பூசை வைவேதனம் திருப்பணிமண்டபம் கேரபுரம் தடாகபிரதிஷ்டைகள் அன்னதானமுதலான தர்மங்கள் நடப்பிவித்து வருவதில் இப்போது இவடம் ஜமீன்தாரியிலாக தேவஸ்தானம் வகையரு அமல்தார் ஷே. கோவில் மடங்கள் வகையருவுக்கு மாமூலுக்கு விரோதமாய் மணியம் சம்பிருதிகள் நியமித்து கணக்கு மற்றது கேள்கிற தாய் ஷே செட்டிகள் வந்து நம்மிடத்தில் தெரியப்படுத்திக்கொண்டதினாலே பிறுக்கு வருஷம் வரையில் நடந்துவந்தபடி ஷே தேவஸ்தானம் மடம் வகையருவுக்கு பொருப்புப்பணத்தை வாங்கிக் கொள்ளும்படியாயும் அதற்கு இப்போது நூதனமாய் நியமித்திருக்கிற மணியம் சம்பிருதி வாங்குவரும்படியாகவும் யாதொரு கணக்குகள் கேட்டுத் தோந்திரவு செய்யாமலிருக்கும்படியாயும் ஷே மடங்களில் பூசை படித்தரம் அன்னதானம் வகையரு நாளுக்குநாள் செட்டிகள் விமரிசையாய் நடப்பித்து வரும்படியாயும் ஹெட்தாசில்தாருக்கு உத்திரவாகவேண்டியதாயறிக்கைசெய்துகொண்டோம்.

1832ஆம் யேப்ரல்மீ 30உ சிவகெங்கை ருசா. முத்துவிஜய ரெகுநாதபோதகுருசாமி பெரியஉடையாத் தேவர் என்றும். முகாயில் சுப்பிரமணியபிள்ளை ருயசம் என்றும் தமியழில் கையெழுத்துக்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எழுதினது சேஷகிரிநுவ் என்றும்.

[வெங்கிடாசலம் செட்டியார் கலெக்டருக்கு கொடுத்த மனு. மதுரை ஜில்லா வகையருவுக்கு பிரான்சுபால் கலெக்டராகிய மகா-ரா-ஸ்ரீ மேஸ் தர் ஹென்றிவைவாஷ் துரையவர்கள் சமூகத்துக்கு]

நாட்டுக்கோட்டை இளையாத்தக்குடி நகரம் செட்டிகள் வகை வெங்கிடாஜலம் செட்டி எழுதிக்கொண்ட விண்ணப்பம்.
(தொடரும்)

‘குன்றார்க் குமரனார்’

(சித - சேத்ராமன்)

(முன்தொடர்ச்சி)

மாகனி: சேற்றிலே மலர்ந்த செந்தாமரை நீங்கள்!

சரம்: அதோ பார்! வண்ணமலர்கள் வண்டினங்களை வாவென்று அழைக்கும் பான்மையை.

மா: மாலைவேளையிலே-மந்தகாசப்பொழுதினிலே - அவைகள் இன்பத்தைப்பருகுகின்றன [இருவரும் உல்லாசப் பொழுதைப் போக்கி விட்டுப்பிரியாவிடைபெறுகின்றனர்.]

காட்சி-5

[அந்தப்புரத்தில் ராணி மல்லிகா தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறாள். அதுசமயம் குமரனார் அங்கே வருகிறார். விழித்த மல்லிகா குமரனாரைக்கண்டு திகிலடைகிறாள்.]

மல்: தாங்கள் இந்நேரத்தில் தனிமையாக.....

கும: காரணமில்லாமலா வருவேன். [நெருங்குகிறார்]

மல்: தாங்கள் முற்றும் துறந்த முனிவர்.

கும: நானும் மனிதன்தானே! முற்றும் துறந்ததனால் இன்பத்தையும் இழந்துவிடச் சொல்லுகிறாயா?

மல்: சந்தியாசவேடத்தில் கன்னிவேட்டையாடவந்திருக்கிறீரா? நீர் வெளியே செல்லலாம்.

கும: வெளியே செல்லலா? இதற்காகவா ஓடிவந்தேன், அலட்சியப்படுத்தாதே.

மல்: ஆட்களைக் கூப்பிட்டுவிடுவேன் அகன்றுவிடு.

கும: இந்நேரத்தில் ஆட்கள் எப்படி வருவார்கள்.

மல்: அடத் துரோகி!

கும: ஆஹஹஹா...! இன்பத்தை அளிக்கவந்தவனுக்குப் பெயர் துரோகி. நீ என்னிடமிருந்து தப்பமுடியாது.

மல்: அடப்பாவி; நம்பினவருக்கே மோசம்செய்யும் கொலைகாரா.

[குமாரர் இன்பத்தைப்பருகிக் கொலையும் செய்துவிட்டு ஓடுகிறார். மறுநாள் அதிகாலையில் தற்செயலாக அங்குவந்த சாம்பவன் குருதிவெள்ளத்தில் மிதந்துகிடந்த ராணியைக்கண்டு கதறுகிறான். ஓடிவந்த வீரர்கள் கைது செய்கின்றனர்.]

காட்சி-6

[அரசவையில் அரசர், குமாரர், அமைச்சர் முதலானோர் வீற்றிருக்கின்றனர். சாம்பவன் குற்றவாளிக் கூண்டிலே நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறான்.]

மன்: (சாம்பவனை நோக்கி) இங்கு ஏன் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறாய் தெரியுமா?

சாம்: (சிரிக்கிறான்.)

மன்: சிரித்தால் தப்பிவிடலாமென்ற எண்ணமா?

சாம்: இல்லை. குற்றம் செய்தவன் வேறொருவனிருக்கப், பழி மற்றொருவனுக்குச் சுமத்தப்படும் விந்தையைக் கண்டு.

மன்: என்ன, குற்றம் செய்தவன் வேறு ஒருவனா? அவன் எங்கே இருக்கிறான்?

சாம்: எங்கேயும் தேடி அலையவேண்டாம். தங்கள் அருகிலே நாசச்செயல்களைச் செய்துவிட்டு உத்தமர்போல் இருக்கும் குமாரர்தான் அக்குற்றவாளி.

மன்: என்ன குருநாதரையா கூறுகிறாய்—ஒருக்காலுமிருக்காது.

சாம்: ஆம். அவர்தான் உங்களையே மயக்கிவிட்டாரே. அவர் வாக்குத்தான் தங்களுக்குப் பொன்வாக்கு ஆய்விட்டதே.

மன்: நிறுத்து. உண்டவீட்டுக்கு இரண்டகம் செய்யும் உலுத்தனே! சட்டமா பேசுகிறாய்.

சாம்: யார் அரசே, உண்டவீட்டிற்கு இரண்டகம் செய்வது—குமாரரால் அல்லது நானா. அதிகாலையில் அந்தப்புரத்துப்பக்கம் சென்றபொழுது ராணியை இரத்தவெள்ளத்தில் கண்டு கதறினேன். வீரர்கள் என்னைக் கைதுசெய்தனர். இதுதான் நடந்தது. நான் வேறு ஒன்றுமறியேன்.

கும: நடிப்புப் பிரமாதம். பேசுவதெல்லாம் அத்தனையும் பொய் மன்னவா!

சரம்: ஆம். ந ர ன் பேசுவதெல்லாம்பொய்-தாங்கள் பேசுவது தேனினுமினிய தீர்தமிழ்மெய்ச் சொற்கள் போலும்!
மன்: என் குருநாதரைப் பழித்துக்கூறிய இவனைச் சிறையில் டைத்து நாளை மறுதினம் தூக்கிலிடுங்கள். [சரம்பவனை வீரர்கள் இழுத்துச்செல்லுகின்றனர்.]

காட்சி-7

[சிறைச்சாலையில் சரம்பவன் நடமாடிக்கொண்டிருக்கிறான்]
சரம்: (தனிமொழி) என்ன உலகம்! நீர்க்குமிழியன்ன இளமையும்-நெடுந்திரைபோன்ற செல்வமும்-நீரின்எழுத்தாகும் உடலும் என்றும் அழிவுறாவென எண்ணலாமா? க ர ல ன் திசைநோக்கி வருந்துநான் கூடுமுன் வீட்டுநெறியில் உளத்தைப் பதிக்காது இழிசெயல் செய்யும் மனிதனும் ஒரு மனிதனா?

பக்தர்களாம்-பக்தர்கள், பேசுவது எல்லாந்துறவு-நடத்துவதெல்லாம் தப்புவாழ்க்கை; பகலில் ஆசிரமத்தில் உபதேசம்-இரவில் பாவையர் மனையில் உல்லாசவாழ்வு. ஹும், நல்லவர்களை நன்ற தாயகமே! க ட வு ள் பெயரைச் சொல்லிக் காலகோபம் நடத்தும் கயவர்களைப் பார்! காவிஉடையிலே கன்னிவேட்டையாடும் கபடதாரிகளைப் பார்! பார்!! பார்!!!

ஏ சமுதாயமே!... தன்மானமற்ற சமுதாயமே! நல்லவர்களுக்கு இடமளிக்காது, உள்ளத்தில் கள்ளமும், உதட்டில் வெல்லமும் கொண்ட லையும் நயவஞ்சகக்காரர்களுக்குக்-கூட இருந்து கொண்டே குடிசெடுக்கும் நாசகாரர்களுக்கு-சந்தியாச வேடத்தில் சதிச்செயல் புரியும் அக்கிரமக்காரர்களுக்கு இடமளித்தது ஏன்? ஏன்? [மயங்கிக் கீழே விழுகிறான்]

காட்சி-8

[அரண்மனை. ம ன் ன ர் இங்குமங்கும் உலாவிக் கொண்டிருக்கிறார். மாகினி ஓடிவருகிறார்]

மாகினி: தந்தையே!

மன்: என்ன... மாகினியா!

மா: ஆம்; நான்தான். குற்றமொன்றும் செய்யாத அவரை விடுதலை செய்யுங்கள். அவர் நிரபராதி.

(தொடரும்)

இன உங்களுக்குத் தெரியுமா? இன

இந்திய அரசாங்க வர்த்தகக் கார்ப்பொரேஷன் ஸ்தாபனம் இவ்வருஷம் மே மாதத்தில் அமைக்கப்பட்டதிலிருந்து இதுவரை முதல் ஐந்துமாத காலத்தில் இறக்குமதி ஏற்றுமதிகளுக்காக மொத்தம் 15.3 கோடி ரூபாய் மதிப்புக்கு ஒப்பந்தங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறது.

மத்திய சமூக க்ஷேமநல போர்டின்கீழ் நாடு முழுவதிலும் தற்போது மொத்தம் 321 க்ஷேமநல விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் வேலைசெய்து வருகின்றன.

1953 அக்டோபர் மாதம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஸ்திரீகளின் சேமிப்பு இயக்கத்தின்கீழ் 1956 ஆகஸ்ட் 10-ந்தேதிவரை மொத்தம் 427.08 லட்சம் ரூபாய் வசூலாகியுள்ளது.

கந்தகிகாயிலத்தின் உற்பத்தி 1946-ல் 60,000 டன் ஆக இருந்து வந்தது. 1955-ல் 1,65,000 டன்னாக உயர்ந்து விட்டது.

1955-56-ம் ஆண்டில் இந்திய ரயில்வேக்களின் போக்குவரத்தில் பதின்மூன்று மணி நேரத்துக்கு சராசரி ஒருரயில் எஞ்சின் வீதம் புதிதாக உபயோகத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. புதிதாக போக்குவரத்தில் ஈடுபடுத்தப்பட்ட 668 ரயில் எஞ்சின்களில் 633 எஞ்சின்கள் 'பழசாகிப் போன' எஞ்சின்களுக்குப் பதிலாக உபயோகத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டவையாகும்.

இப்போது மொத்தம் 101 இந்திய எஞ்சினீயர்களும் தொழில்நுட்ப நிபுணர்களும் மேற்குஜைர்மனியில் பயிற்சிபெற்று வருகின்றனர்.

மேற்கு ரயில்வேயிலுள்ள லேஸான் (தெஹ்ரி) பாலம்தான் (10,052 அடி) இந்தியாவிலுள்ள பிராட் கேஜ் ரயில்பாலங்களிலேயே மிக அதிக நீளமானதாகும்.

இந்தியாவில் சைக்கிள் ட்யூபுகளின் உற்பத்தி 1954-ல் 55,76,991 ஆக இருந்தது 1955-ல் 55,80,488 ஆக அதிகரித்தது.

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

உங்கள் அச்ச வேலைகளுக்குச்

சிறந்த இடம்:

செட்டிநாடு அச்சகம்.

செட்டிநாடு அச்சகம்.

செட்டிநாடு அச்சகம்.

சம்பந்தி தெரு:

தேவகோட்டை.

ஆசிரியர் பாலகவி இராமநாதன் செட்டியாரால் தேவகோட்டை
செட்டிநாடு அச்சகத்தில் அச்சியற்றி வெளியிடப்பெற்றது.

செட்டிநாடு

திங்கள் இருமுறை

சமய வளர்ச்சி, மொழியாக்கம் கருதி உழைப்பது.

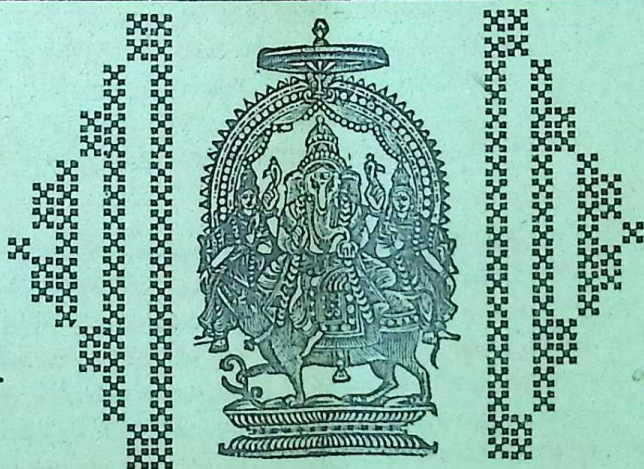
மலர்-26]

துன்முகி-கார்த்திகை-14

29-11-56

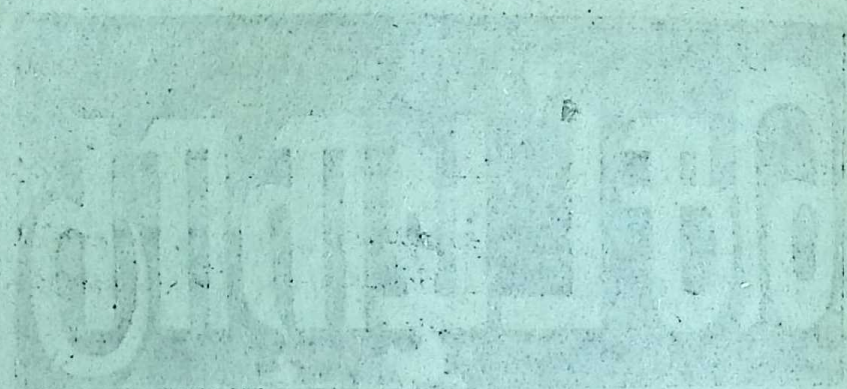
[இதழ்-3

ஆசிரியர்:- பாலகவி இராமநாதன் செட்டியார்

அத்தி முகவனை, நித்தம் நினைபவர்
சித்தி திருவொடு, முத்தி பெறுவரே

ஒவ்வொரு இரண்டாவது நாள்காவது
வியாழக்கிழமைகளில் வெளிவரும்.

UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO LIBRARY

500 EAST HARTWELL STREET

CHICAGO, ILL. 60607

TEL. 733-4331

TELETYPE 733-4331

CABLE 21000

POST OFFICE BOX 500

CHICAGO, ILL. 60607

U.S. MAIL PERMIT NO. 1000

CHICAGO, ILL.

POSTAGE WILL BE PAID BY ADDRESSEE

NO POSTAGE NECESSARY IF MAILED IN THE UNITED STATES

NO POSTAGE NECESSARY IF MAILED IN THE UNITED STATES

NO POSTAGE NECESSARY IF MAILED IN THE UNITED STATES

NO POSTAGE NECESSARY IF MAILED IN THE UNITED STATES

NO POSTAGE NECESSARY IF MAILED IN THE UNITED STATES

NO POSTAGE NECESSARY IF MAILED IN THE UNITED STATES

NO POSTAGE NECESSARY IF MAILED IN THE UNITED STATES

NO POSTAGE NECESSARY IF MAILED IN THE UNITED STATES

பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைவனைத் தலைவியுடன்எதிர்
கொண்ட தோழி, அவளது பிரிவால் வந்த வருத்தத்தைப்
புலப்படுத்தி வெகுண்டு கூறியது.

தடந்தாட் டாழைக் குடம்பை நோளுத்
தண்டலை கமழும் வண்டுபேடு நாற்றத்
திருள்புரை கூந்தற் போங்குதுக ளாடி
யுருள்பொலி போல வேம்முனை வருந்த
லணித்தகை யல்லது பிணித்த நேற்றூப்
பெருந்தோட் செல்வத் திவளினு மெல்லா
வேற்பெரி தனித்தனை நீயே பொற்புடை
விரியுளைப் போலிந்த பரியுடை நன்மான்
வேந்த ரோட்டிய வேந்துவே னன்னன்
கூந்தன் முரற்சியிற் கோடிதே
மறப்பன் மாதோகின் விறற்றகை மையே.

270

பெரிய தானையுடைய தாழைப் புதலினுற் கட்டப்பட்ட எமது
சிறிய வீட்டில் பொறுக்கமுடியாதபடி சோலைப்பூக்களின் மணத்
திற்கு வண்டிகள் மொய்க்கின்ற நவநாற்றமுடைய இருளொத்த
கூந்தலில் யிருதியான துகள் படியும்படி நிலத்திலே புரண்டு
சாய்ந்தார்போல எம்முன்னே வருந்துதலையுடையளாய் அழகழி
தலையல்லாது கின்னை வசப்படுத்த அறியாதிருக்கின்ற பெரிய
தோனையுடைய செல்வியாகிய இவளைக்காட்டிலும் என்னைப்
பெரிதும் நீ அன்புசெய்தொழுகின்றாய். அழகுள்ள விரிந்த
பிடரிமயிர் பொலிந்த விரைந்த நல்ல குதிரைகளையுடைய பகை
வரை யோட்டக் கையிலேந்திய வேற்படையினாகிய நன்னன்
அப்பகையாசாது உரிமை மகளிரது கூந்தலைத் திரித்து யானை
யினைப் பிணித்தகொடுமையினும்கின்பிரிவு கொடியதாகும். ஆக
லின் கினது வலிய தகுதியை மறந்து விடுகின்றேன்.

அருளும் பொருளும்.

செல்வன்,
இராம. திருநாவுக்கரசு

தேவகோட்டை கந்தர்
சஷ்டி விழாவில் 2-11-56ல்
பேசியது.

சிவநெறிச் செல்வர்களே! செல்விகளே! வணக்கம்.

இப்பொழுது அடியேன் உங்கள் முன்னே பேச இருக்கின்ற பொருள் 'அருளும் பொருளும்' என்பதாகும். மக்களாய்ப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் இன்றியமையாது பெறவேண்டியவை இவ்விரண்டுமே: 'அருளில்லார்க்கு அவ்வுலமில்லை பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலகமில்லாகி யாங்கு' என்பது திருக்குறள்

அருளுடையாரிடத்துப்பொருளும் பொருள் படைத்தாரிடத்து அருளும் எளிதில் வந்து கூடுவன வாகும். அதனாலேயே இவ்விரண்டினையும் தொடர்பு படுத்திச் சிற்சிலகருத்துகளை இங்கே வெளியிடக் கருதினேன்.

பொருள் என்பதில் காட்சிப்பொருளும் கருத்துப் பொருளுமாகிய எல்லாம் அடங்கும். இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும் அந்தமில் இன்பத்து அழிவில் வீடும் நெறியறிந்து எய்து தற்குரிய மாந்தர்க்கு உறுதியென உயர்த்தோரான் எடுக்கப்பட்ட பொருள்கள் நான்கு. அவை அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பன என்பார் பரிமேலழகர் வடமொழியில் தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோட்சம் என்று சொல்லப்பெறுகின்ற புருஷார்த்தங்களே தமிழில் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனக் குறிக்கப்பெற்றன.

தமிழ்ச் சான்றோர்கள் அறம் பொருளின்பம் வீடாகிய நான்கையுமே பொருளில் அடக்கிப் பேசியுள்ளார்கள். பொருள்திகாரத்துக்கு இலக்கணம் கூறுகின்ற நச்சினார்க்கினியர், பொருளாவன 'அறம்பொருளின்பமும் அவற்றது நிலையின்மையும் அவற்றினாகிய வீடுபேறுமாம்' என்பார்.

இவ்வாறு பொருளென்னுஞ்சொல் எல்லாவற்றையும் குறிக்கும் இயைபுடையதாய் யிருப்பினும் உலகியலிற் பெறத்தக்கனவாகிய அறமும் இன்பமும் ஒழிந்த செல்வத்தையே சிறப்பாகக் குறித்துக்கொண்டிருக்கின்றதாதலின், அதனைப் பின்பற்றியே பொருளைச் செல்வமாக அடியேன் இங்கே கொள்ளுகின்றேன்.

அருள் என்பது தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லா உயிர்கள் மேலும் செல்வதாகிய கருணை. அது அன்பிலிருந்து முகிழ்த்து வருவது. அன்பு என்பது வாழ்க்கைத்துணையும், புதல்வரு முதலிய தொடர்புடையார்களிடத்துக் கொள்ளும் காதல். முதலில் தம்மைச் சார்ந்தவர்களிடத்துக் கொண்ட காதல், நாளேற ஏறத் தொடர்புபற்றாது அனைத்துயிர்களினிடத்தும் சென்று பற்றும். இதனாலேயே 'அருள்' என்னும் குழந்தை அன்பு என்னும்தாயாற் பெறப்படும் என்று திருவள்ளுவர் கூறினார்.

எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பு செய்கின்ற ஒருவனுக்கு இறைவன்பால் அன்பு செய்வது எளிதில்கைகூடிநிற்கும். 'நசனனுக்கு அன்பில்லார் அடியவர்க்கன்பில்லார், எவ்வுயிர்க்கும் அன்பில்லார் தமக்கும் அன்பில்லார்' என்று சிவஞானசித்தியார் கூறியது.

இதில், தம்மைச் சார்ந்தாரிடத்து உண்டாவதாகிய அன்பு இல்லாதபொழுது மற்ற உயிர்களிடத்து உண்டாவதாகிய அருள் இருக்கமாட்டாது. அது இல்லாதபொழுது அடியார்களிடத்துப் பற்றுவைப்பது இல்லையாகி ஆண்டவன்பாற் படுத்துகின்ற

பக்தியும் இல்லாது போய்விடும். என்று சொல்லியிருப்பது நினைவிலிருத்தத் தக்கதாகும்.

உயிர்களிடத்து வைக்கின்ற இரக்கமாகிய அருள், எல்லாமக்களுக்கும் உறுதியாக வேண்டப் பெறுவதென்பதை எல்லாச் சமயங்களும் ஏற்றுக்கொள்ளுமேனும் சைவசமயத்திற் போல ஆண்டவனருளைப் பெறுதற்கு அது வாயில் என்று அவைகள் சொல்லமாட்டா.

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவர் பெருமான் அருளின் இன்றியமையாமையை 'அருளுடைமை' என்ற அதிகாரத்திலும், பொருளின் இன்றியமையாமையைப் பொருள் செயல்வகை' என்ற அதிகாரத்திலும் வலியுறுத்திக்கூறியுள்ளார். இவ்விரண்டு அதிகாரங்களிலுமுள்ள குறட்கருத்துக்களை உற்று நோக்குவார்க்கு இவற்றது தெரடர்பு நன்கு தெரியவரும்.

செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும் சிறந்த செல்வம் அருட் செல்வமே. பொருட் செல்வம் இழிந்தவரிடத்தும் இருப்பதாகும். நல்ல நெறியிலே நின்று ஆராய்ந்து அருளுடையாராயிருங்கள். எல்லாவற்றாலும் ஆராய்ந்தாலும் துணையாவது அருளொன்றே. இருள்சேர்ந்த துன்ப உலகிற் செல்லுதல் அருள் சேர்ந்த நெஞ்சை உடையவர்களுக்கு இல்லை. உயிர்களைப்பேணி அருளாள்பவர்களுக்குத் தன்னுயிர் அஞ்சுதற்குரிய தீவினைகள் இல்லையாகும். அருளுடையவர்களுக்குத் துன்பம் உண்டாகாது. அதற்கு இவ்வுலகத்தில் வாழ்பவர்களே சான்றவர்கள். அருளைத் துறந்து கொடுமை செய்பவரைப் பொருளை நீங்கி மறந்தவரென்று உலகம் சொல்லும். பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலக இன்பம் இல்லையானாற்போல அருளில்லார்க்கு வீட்டுலக இன்பம் இல்லை. பொருளில்லாதார் ஒரு காலத்தில் அதனை உடையராதல் கூடும்- அருளில்லாதாரென்றும் அது இல்லாதவரேயாவர் என்பன அருள்பற்றித் திருவள்ளுவர்றிய அருங்கருத்துக்களாகும்.

பொருளல்லவரையும் பொருளாக மதிக்கச் செய்வது பொருளே. எல்லா நலங்களும் உடையவராயினும் செல்வமில்

லாதவரை அனைவரும் இகழ்வர். அது உடையவரை யாவரும் உயாச்செய்வர். பொருளென்னும் நந்தாவிளக்கு எண்ணிய தேயத்துச் சென்று பகையை யறுக்கும். திறமறிந்து நல்வழியில் ஈட்டப்பட்ட பொருள் அதனின் முன்னதாகிய அறத்தையும் பின்னதாகிய இன்பத்தையும் நல்கும். அருளோடும் அன்போடும் வாராத பொருளீட்டம் கொள்ளத்தக்கதன்று. தானே வந்துற்ற பொருளும், சுங்கப்பொருளும், பகைவர் திறைப்பொருளுமே அரசர்க்குரியன. அன்புத்தாய் பெற்ற அருட்குழவி பொருளென்னும் செவிலியால் நன்கு வளரும். கைப்பொருளுண்டாகச் செய்பவனது தொழில் குன்றேறியாணைப் போர்கண்டதை ஒக்கும். பகைவர் தருக்கை அறுக்கும் கூரிய படைக்கலமாகிய பொருளை அனைவரும் ஆக்கிக் கொள்ளல் வேண்டும். பொருள்படைத்தவருக்கு மற்ற அறமும் இன்பமும் எளிமையானவை என்று பொருள்செயல் வகையில் பொய்யில்புலவர் புகன்றுள்ளார்.

‘மேலைத் தவத்தளவே யாகுமாம் தான் பெற்ற செல்வம்’ என்பது ஔவையார் திருவாக்கு. தவத்தின் பயனாக வருவது செல்வமாயினும் அது நிலையற்றதென்பதை அனைவருமறிவர். ‘ஆறிடு மேடும் மடுவும் போலாம் செல்வம்’ என்பது அறநல்லுரை. நிலையற்றதாகிய உடம்பைத் துணைக் கொண்டு நிலையற்றதாகிய முத்தியின்பத்தை அடைதல் அறிவுடைமை அல்லவா? அதுபோலவே நிலையற்றதாகிய பொருளைக் கருவியாகக் கொண்டு நிலையற்றதாகிய அருளையடைய முயலுதல் வேண்டும். அந்த முயற்சியில் வெற்றியுண்டாக ஆண்டவனது திருவருளை வேண்டி இம்மட்டில் அமைகின்றேன்.

நலம் பெருகுக.

நாகவேத்யை

‘சூன்றார்’ ‘குமரனார்’

(சித-சேதுராமன்)

(முன்தொடர்ச்சி)

மன்னர்: உன் அன்னையைக் கொன்றவனிடத்து இவ்வளவு அன்பா? சினங்காட்டவேண்டிய இடத்தில் இரக்கமா?

மாகினி: ஆம்; அவர் என்காதலர்-உளங்கவர்த்த உத்தமர்.

மன்: அவன் உன் காதலனா! நீசக்காவர்த்திதிருமகள். அவன் ஒரு போர்வீரன். பொருந்துமா-இவ்வொப்பந்தம்? இன்று அவன் மடிவது திண்ணம்.

மாகினி: உள்ளத்தால் ஒன்றுபட்ட எங்களைப் பிரித்துவிடாதீர்க ளப்பா! என் உள்ளக் கோயிலுக்கு விளக்கேற்றிய உத்தமரை-என் வாழ்க்கைக்குப் புத்துவிரளிக்கும் துணைவரை - அன்பின் அவதாரத்தைக் கொன்றுவிடாதீர்க ளப்பா-கொன்றுவிடாதீர்கள் [தந்தையின் காலேப்பிடித்துக்கொஞ்சுகிறான். மன்னன் உதறித் தள்ளிவிட்டுக் கொலைக்களம் செல்கிறார். அப்பொழுது தோழி ஒருத்தி ஒரு பதக்கத்தை ராணியின் அறையிலிருந்து கண்டெடுத்ததாகக் கூறி மாகினியிடம் கொடுக்கிறாள். மடத்தின் சின்னமுள்ள அப்பதக்கத்தைக்கண்ட இளவரசி ஓடுகிறாள் தூக்கு மேடைநோக்கி.]

காட்சி-9

[குமரனார் ஆசிரமம். தமையன் கொலைசெய்யப்படப் போவதைக் கேள்வியுற்ற தக்ஷணன் திகிலடைந்து புலம்புகிறான்]

ஓர்மனச்சாட்சி: தக்ஷணா! உன் சகோதரன் அக்கிரமக்காரர்களின் பிடியிலே சிக்குண்டு தவிக்கிறான்; சூழ்ச்சிக்காரர்களின் முன்னே திக்கற்று கிற்கிறான். இரத்தபாசம் உன்னை அழைக்கிறது. நாதியற்றுநிற்கும் அவனைக் கர்ப்பாற்றப் போ! போ! [ஓடுகிறான்]

மற்றொருமனச்சாட்சி: எங்கே போகிறாய்! நில. யார் உன் சகோதரன் உனது குருநாதரைப் பழித்து அவர்மேல் குற்றம்சாட்டிய அவனா உன் சகோதரன். கேடுகெட்டவனே! நீ அனுதினமும்

நன்றியுடன் பூசித்துவந்த குரு-காஸ்தோறும் உனக்கு உபதேசம் செய்த அந்த நல்லவரா-கொலைகாரர்? இல்லை. இல்லை.

[குருபக்தி சகோதரப்பாசத்தால் சிக்குண்டு தவித்த அவனது உள்ளத்தில் ரத்தபாசம் மேலிட்ட காரணத்தால் தமையனைக் காக்க ஓடுகிறான்-ஓடுகிறான்.]

காட்சி-10

[தூக்குமேடை. அரசன், குமரனார், அமைச்சர் முதலானோர் வீற்றிருக்கின்றனர். சாம்பவன் தூக்குமேடையில் நிற்கிறான்.]

அமைச்சர்: [மக்களை நோக்கி] மன்னரின்மதிப்புக்கும் அன்பிற்கும் இருப்பிடமாயிருந்தமகாராணியார் அவர்களைக்கொன்று, அவரைத் தன்னந்தனியாக்கி, அவருடைய வாழ்வை இருளடையச் செய்த தோடல்லாமல் குருநாதரின் பக்திக்கு மாகபடுத்திய இப்பாவிக்கு இன்னும் சிறிது நேரத்தில் இக்கயிறு முடிவுதரப்போகிறது. (சாம்பவனை நோக்கி) கடைசிரேம் நீ விரும்புவது யாது? சாம்பவன்: நிரபராதியைத் தண்டிக்கும் இச்சமுதாயத்திடம் நான் ஒன்றும் விரும்பவில்லை.

அமைச்சர்: (கொலையாளியை நோக்கி) நடக்கட்டும் காரியம்.

[அதுசமயம் எங்கிருந்தோ 'நிறுத்துங்கள்-நிறுத்துங்கள்' என்ற குரல் கேட்டுத் யாவரும் திரும்புகின்றனர். மாகினி வருகிறாள்.]

மன்னன்: மாகினி! உனக்கு இங்கு என்ன வேலை?

மாகினி: வேலையிருக்கிற காரணத்தாலே தான் ஓடிவந்திருக்கிறேன்

[பதக்கத்தைத் தந்தையிடம் கொடுக்கிறாள்.]

மன்னன்: மடத்தின்சின்னம்-குருநாதரின் அணிகலன், அந்தப் புரத்திற்கு ஏன் வந்தது?

மாகினி: ஏன் விழிக்கிறீர்கள். குருநாதர் கொலைகாரரென்றா?

குன்றின் குரிகில் - அன்பின் அவதாரம் - துன்பத்தின் துடைப்பு

-தூய மதியுடையோன்-கொலைகாரரல்ல என் குருநாதர் என்று மார்தட்டிப் பேசினீர்களே! மகிமை புரிந்துவிட்டதா?

[இதுசமயம் குமரனாரின் உடல் நடுங்குகிறது. எழுவீ ஓடுகிறார்.]

(14ம் பக்கம் பார்க்க)

சைவாலயங்களில் சம்ஸ்கிருத அர்ச்சனையே வேண்டும்.

சித்தாந்தபண்டித பூஷணம்ஆ. ஈசரமூர்த்திப்பிள்ளை

(முன்தொடர்ச்சி)

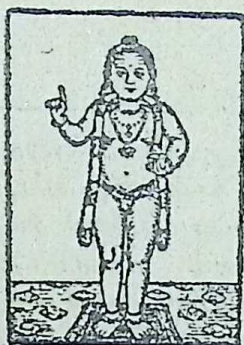
உரையாசிரியரது கருத்துக்கள்தான் பிரதிபலிக்கும். (பலத்த கைதட்டல்)' (10-9-55 தினமணி) என்கிறார் டீனர். சுவரூப முனிவரர், சேனாவரையர், பரிமேலழகர் முதலிய உரையாசிரியன் மார் மகாபண்டித சிரோன்மணிகள், மூலங்களிற் புதைந்துகிடக்கின்ற நுணுக்கங்கள் பலவற்றை யெடுத்து வெளியிட்ட பேருபகாரிகள், தமிழுக்கு ஆக்கமளித்த தயாமூர்த்திகள். அவருரைகள் தம்மளவிலேயே பேரிலக்கியங்களாகத் திகழ்கின்றன. அங்ஙனமாக அவரையும் அவருரைகளையும் சாமானிய உரையாசிரியன்மாரோடும் அவருரைகளோடும் சேர வைத்து நிந்தித்தார் டீனர். அது தமிழ்க்கொலை, நன்றிமறந்த செயல். அதற்குக் கைதட்டல் வேறு. அக்கூட்டத்தின் தரமும் அதனாற் புலப்படும். அதுகிடக்க. உரையாசிரியன்மாரையும் உரைகளையும் ஒதுக்குக எனச்சொல்லிவிட்டுப்பெயர்ப்பாசிரியன்மாரையும் பெயர்ப்புக்களையும் நம்புக என அவர் சொல்லலாமா? பெயர்ப்புக்களில் மாத்திரம் பொருள் பிசகாதோ? உரையாசிரியன்மாரையும். உரைகளையும் கீழ்ப்படுத்துமுகத்தால் பெயர்ப்பாசிரியன்மாரையும் பெயர்ப்புக்களையுங்கூட அவரே கீழ்ப்படுத்தியவராகிறார். மக்கள் மூலங்களை மதித்துக் கற்கவேண்டுமென்பதே சிறந்த உரையாசிரியன்மார், பெயர்ப்பாசிரியன்மாரின் விருப்ப மென்க.

இவைபெல்லா மருமறையாகமத்தே மடங்கியிடு மவையிரண்டு மானடிக்கீ மடங்கும்', 'அருமறையாக மமுதனாலனைத்துமுரைக் கையினு ளளப்பரிதாம்...கருதிசுவாகமமொழியச் சொல்லுவதொன் றில்லை சொல்லுவார் தமக்கறையோ சொல்லொணாதே', 'வேதநூல் சைவநூ லென்றிரண்டே நூல்கள் வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்தநூல்களாதிநூ லனாதி யமலன் றருநூல்' என்றது சித்தாந்த சாத்திரம். அவையிரண்டும் 'ஆரியமாய்' என்றதால் சம்ஸ்கிருதம்.

பிரதேச மொழிகளிலுள்ள பிற சைவ நூல்களெல்லாம் அவ் வேதாகமங்களின் வழிவந்தனவே. சிவம், சங்கரன், சம்பு, ருத்ரன், ஹரன் முதலிய சைவசமய தெய்வநாமங்களும் சம்ஸ்கிருதமே. சைவம், சைவசமயம், வைதிகசைவம், சைவசித்தார்த்தம் என்ற அச் சமயப்பெயர்களும் அம்மொழிதான். சைவ மந்திரங்களும் அம்மொழியிற்றே. அங்ஙனமாக அம்மொழி சைவசமயத்துக்குரிய மொழியெனச் சொல்வது சரி. அது உள்ளதை உள்ளபடி சொல்வதாகும். அம்மொழியிலுள்ள சைவநலன்களை அம்மொழிப்பயிற்சி பெற்றோ, பிறர் அம்மொழியிலேயே படிக்கக் கேட்டோ மகிழ்வதற்கு மனம் வேண்டும். அபிதில்லாத சைவன் தவமில்லாதவனே. அச்சைவன் அவ்வின்மையை யுணர்க, எண்ணியெண்ணிச் சாகும்வரை கவலவாவது செய்க.

சிலபேருக்குச் சுட்டுப்போட்டாலும் சம்ஸ்கிருதம் தெரியாமலிருக்கலாம், சரியாக உச்சரிக்கத்தெரியாமலிருக்கலாம், ஆயினும் சம்ஸ்கிருதத்தில் ஓதினால்தான் மனநிறைவு உண்டாகிறது. அது குருட்டுப்பற்று, மூடநம்பிக்கை, யென்கிறார் விநோபா. அதைப்பற்றி இன்னும் கொஞ்சஞ் சொல்லுகிறேன். சமயாபிமானமே சிறந்த தருமம். அக்காரணத்தாலேயே அச்சிலருக்கு அம்மொழியை யோதிக்கேட்பதில் மனநிறைவுண்டாகிறது. அம்மனநிறைவு கலங்காத, எளிதில் கிடைக்கக் கூடாததோ ரடிப்படை. அதை வைத்துக்கொண்டு அம்மொழிநூலை மேலுமேலும் அவருக்கு ஓதிக் கேட்பித்து அவரை அம்மொழிப்பயிற்சியில் ஈடுபடுத்தலாமே. வெறுந் தாய்மொழியைப் பயிலத் தொடங்குபவனும்முன்னமே பயின்று வல்ல தமிழ்க்கலைஞர் பலகால் ஓத அதனைக்கேட்டு அதில் ஆசையுண்டாகித்தான் தன் பயிற்சியைத் தொடங்குகிறான். தமிழிலுள்ள சைவநூல்களையே ஓதிக்கேட்டு மனநிறைவுண்டாகப் பெருத தமிழரே மிகப்பலர். அவரிடம் சைவப்பயிற்சி சூனியம். ஆதலின் அச்சிலபேருடைய மனநிறைவைப்புரிந்துகொள்ளவும், சம்ஸ்கிருதப்பயிற்சிக்குச் சாதகமாக்கவும் முற்படாமல் குருட்டுப்பற்று, மூடநம்பிக்கையெனக் கூறி விலக்குதல் பெருங்குற்றம். அது அவரது சமயாபிமானத்தையுங் கெடுக்கும்.

(12ம் பக்கம் பார்க்க)

செட்டிநாடு

உ-
செவமயம்
பாலருவாயர் துணை

‘அகர உயிர்போல்’ அறிவாகி எங்கும்
நிகரில் இறை நிற்கும் நிறைந்து’

ச ந த ா:

உள்ளாடு ரு-3

வேளிநாடு ரு-6

துன்முகி கார்த்திகை-14

பிள்ளையார் நோன்பு

நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்கள் கொண்டாடி வருகின்ற நோன்பு களில், தலைசிறந்ததாகக் கருதப்பெறுவது பிள்ளையார் நோன்பு ஆகும். தமிழர்களின் தனிப்பேரும் நோன்பாகிய தைப்பொங்கலைவிடப் பிள்ளையார் நோன்பைப் பெரிதாக மதித்துக் கொண்டாடுவது, தனவணிக மக்களிடையே தோன்றுதோட்டு நிகழ்ந்து வருகின்றது. இது தனை “பொங்கல்- பிள்ளையார் நோன்பு” என்று இவ்விரண்டினையும் தோடர்ப்படுத்தி இந்நாட்டில் வழங்கி வருவது கொண்டு அறியலாம்.

நகரத்தார்கள் மரகதவிநாயகரைக் குலதேய்வமாகக் கொண்டவர்கள். இவர்களுக்கு இப்பிள்ளையார் வழிபாடு ‘சரித்திர காலத்திற்கு வேகு நாட்கள் முந்தியே தொடங்கியிருக்கிறதென்பதற்குப் பல சான்றுகள் இருக்கின்றன. இவர்கள் பாண்டியநாட்டிற் குடியேறி ஏறக்குறைய எண்ணூறு ஆண்டுகள் ஆகின்றனவேன்பதும், அதற்கு முன்பு பல நூறுண்டுகள் சோழநாட்டில் வாழ்ந்திருந்தார்களென்பதும், அதற்குப் பல நூறுண்டுகள் முன்பிருந்தே மரகதவிநாயகர் வழிபாடு இவர்களிடம் இருந்துவருகிறதென்பதும் நகரத்தார் சரித்திரத்தால் அறியப்பெறுகின்றன.

விநாயகப் பேருமானுக்குரிய விசேட நாட்களில் ஆவணிமாதத்துப் பூருவ பக்கச் சதுர்த்தியும் மார்கழி மாதத்துச் சதயங் கூடிய சட்டியும் மிகச் சிறந்தவை. இவற்றுள் விநாயகசதுர்த்தி நேரன்பு, எல்லாராலும் கொண்டாடப்பெறுவது. மார்கழிச் சட்டிநோன்பு, நகரத்தார்களாலும் வேறுசில மரபினர்களாலுமே கொண்டாடப்பெற்றுவருகின்றது.

மாதங்களில் சௌரமானம் சாந்திரமானம் என இருவகையுண்டு. சூரியனை வைத்துக் கணக்கிடுவது சௌரமானம்- சந்திரனை வைத்துக் கணக்கிடுவது சாந்திரமானம். பிள்ளையார்நோன்பு சாந்திரமானமுறையில் மார்கழிச்சட்டியில் கொண்டாடப்பெற வேண்டுமென்பது விதி.

ஒவ்வொரு அபர பக்கப் பிரதமையிலும் தோடங்கிப் பேளர்ணிமையில் சாந்திரமானம் முடியும். அந்த முறையில் சௌரமான முறையாகக் கணக்கிடப்பெற்றுள்ள கார்த்திகை மாதத்து அபரபக்கப்பிரதமை, சாந்திரமான முறைக்கணக்குப்படி மார்கழிமாதத்து முதல் நாளாகும்.

பிள்ளையார் நோன்பு திருக்கார்த்திகை (பேளர்ணிமை) யன்று தோடங்கப்பெற்று இருபத்தொன்றாம்நாளில் (பூருவசட்டி) நிறைவு செய்யப்பெறுவது. இவ்வாண்டில் சௌரமானமாகிய கார்த்திகை மாதத்தில் 23வ, சாந்திரமானமாகிய மார்கழிச் சட்டியாதலாலும், அந்த நாளே திருக்கார்த்திகையை யடுத்த இருபத்தொன்றாம் நாளாதலாலும் அதுவே பிள்ளையார் நோன்பு நோற்கவேண்டிய பேரு நாளாகும். இதுபற்றி நமது 23-8-56 இதழிலும் தெரிவித்திருக்கிறோம். சித்தி திருவோடு முத்தி தருகின்ற முதற்கடவுளை 8-12-56 பிள்ளையார் நோன்புநாளில் முறைப்படி வழிபட்டு வாழ்வை அடைவோமாக.

(9ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

‘ஒரு பாடலின் பொருளை அறியவேண்டும். அதனைச் சிந்திக்க வேண்டும்... குருட்டுத்தனமாக உருப்போட்டு ஒப்பிப்பதால் கொஞ்சங்கூடப் பயனில்லை. அப்படி ஒப்பித்து அதனால் பிறரால் தகுதியுடையான் என்று மதிக்கப்படவேண்டும் என்று விரும்புவது ஒழுங்கற்றது என்கூட நான் நினைக்கிறேன். இவ்வளவு இலேசாகப் பிறரது மதிப்பைப் பெற்றுவிடவேண்டும் என்ற விருப்பத்தான் சமயம் சீரழிந்து போனதற்குக் காரணம்’ (24-4-56 தமிழ்நாடு) என்கிறாராம் விநோபா. அவ்வாக்கியம் தாய்மொழிவழிபாட்டைத் தூக்கிப்பிடிக்கிறதென்பது நவீனர் கருத்து, பொருளையறியவேண்டும், சிந்திக்கவேண்டும் என்பதை எவரும் மறுக்கவில்லை. குருட்டுத்தனமாக உருப்போட்டு ஒப்பிப்பதால் கொஞ்சங்கூடப் பயனில்லை யென்பதுதான் தப்பு. வேதத்துக்குச் சுருதியென்பது மொருபெயர். அந்நூல்கேட்டுக் கேட்டுக் குருட்டுத்தனமாக உருப்போட்டு வழிவழியாக ஒப்பிக்கப்பட்டு வந்ததாற்றான் அப்பெயர் வந்தது. விநோபா பார்ப்பனராயிருந்தும் அப்பெயர் வரலாற்றை மறந்தார். சகவாசதோஷம் பேராலும், உருப்போடுவதற்கு ஏற்றபருவம் இளமையே. ஆனால் அப்போது பொருளை யறிவதுஞ் சிந்திப்பதும் சிரமந்தான். ஆயினும் அப்பருவத்திற்குள் வேதாத்யயனம் தொடங்கப்படும். பார்ப்பன இளைஞர் அதனை உருப்போடுவதை அவர் பரிகரிக்கிறார். பழங்காலத்தில் அவர் உருப்போட்டுக் காப்பாற்றியதால் வேதம் இன்று நமக்கு எழுத்து வடிவிற்கு கிடைப்பதாயிற்று. அது பயனில்லையா? அல்லது சாமானிய பயனா? அஃகிருக்கட்டும். திருக்குறளில் ‘அகரமுதல்’ எனத் தொடங்குவது முதற்குறள். அது இப்போது பாடசாலைகளில் 3ஆவது 4ஆவது வகுப்பு முதல் பி-ஏ வரையும் பாடமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பி-ஏ, எம்-ஏ வகுப்பு மாணவனாலும் எளிதில் விளங்கிக்கொள்ள முடியாததொரு பொருள்சேர் விரிவுரையைத் ‘திராவிடப் பிரகாசிகை’ யென்னும் நூலில் தந்துள்ளார் சபாபதிநாவலர். 3ஆவது வகுப்பு மாணவன் தன்பக்குவத்தளவில் மு-வாத ராசனொருபேன்றதோருரையையுங் குறையுங் படிக்கிறான். அவன் அக்குறளின் விசேடவுரையை யறிந்தவனா? சிந்தித்த

வனா? இல்லை. அவன் அங்குறனை மனப்பாடம் செய்யக் கூடாதோ? அந்நாவலரின் விரிவுரையை யறிந்து சிந்தித்தபிறகு தான் அது செய்யவேண்டுமோ? விநோபாவின் உபதேசம் விநோதமாகவே யிருக்கிறது. அவர் கருதுகிறபடி குருட்டுப் பாடமென்பது இல்லவேயில்லை. கேட்டுப் படிப்பவன் குருடன், பார்த்துப்படிப்பவன் செவிடன் என அவர் கருதினார்போலும். அவர்கூறுங் குருட்டுப்பாடத்தால் எவனும் மதிப்புப்பெறவிரும்ப மாட்டான். அப்படி விரும்பினதால் சமயம் சீரழிந்துபோயிற் றென்பதும் உண்மைக்கு மாறாகும். என்கோ அடிக்கப் பல்லுப் போயிற்றும். தென்னைமாத்தில் தேன்கொட்டப் பனைமாத்தில் நெரிகட்டியதாம். சமயஞ் சீரழிந்ததற்கு அவர்கூறிய காரணம் அப்படித்தானிருக்கிறது. மொழிவெறியும், சமயநூல்களைக் கல் லாமையும், சமய பிரமாணநூல் பொருளைமாத்திரம் எடுத்துக் கொண்டு ஆப்த வாக்கியங்களாகிய அந்நூற்களைப் போற்றி யொழுக்காமையும், அன்னபிறவுமே அச்சீரழிவுக்குக் காரண மென்பதை அவரறிய வேண்டும்.

‘அவர்(விநோபா) தொடர்ந்து கூறும் பேரது ஒருவரது ஆன்மவளர்ச்சிக்கு அவரது சொந்தத் தாய்மொழி போதாது என்று கூறுவதைத் தான் ஒப்புக்கொள்ளமுடியாது என்றார். தாய்மொழி ஒன்றே முற்றும் போதுமானது என்பது அவர் கருத்து. ஆகவே, ஆன்மஞானம் சில குறிப்பிட்ட மொழிகளில் மட்டுமே பூட்டிவைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற முடநம்பிக்கையை ஒழித்துவிடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டார்’ (24.4-56 தமிழ் நாடு) என்கிறார் நவீனர். விநோபா கருத்து எதுவேனுமாக. நவீனர் கருத்தே அதுதான். மொழிக்கும் ஆன்மவளர்ச்சிக்கும் சிறிதும் சம்பந்தமில்லை. அவ்வளர்ச்சிக்குச் சமயமே துணைபுரி யற்பாலது- மொழிக்கும் சமயத்துக்கும் வேறுபாடு தெரியாத தோஷமே அவர் கூற்றுக்குக் காரணம். இன்னும் சமயங்களுட் சைவமொன்றே அவ்வளர்ச்சிக்கு உறுதுணை. அதன் பிரமாண நூல்கள் முதலில் சம்ஸ்கிருதத்திற்குள் உளவாயின; அவற்றைத் தழுவிப் பின்னர்த் தமிழிலும் பெருகின-

(தொடரும்)

(7ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

எதிரே ஓடிவந்த தக்ஷணன் அவரைப் பிடித்து இழுத்து வருகிறான்]

மன்னன்: நிரபராதி சாம்பவனை விடுதலை செய்யுங்கள். இது துரோகியை-நெருப்பினும் கொடியவனை - மானிடப் பதரைத் தூக்கிலிடுங்கள். இவனைப்போன்றவர்களை நாட்டில் நடமாட விடுவதே தவறு. [குமரனார் தூக்கிலிடப்படுகிறார். சாம்பவன் விடுதலைபெறுகிறான். மன்னன் சாம்பவனுக்குத் தன் மகள் மாகினியை மணம் முடித்துவைத்து அவனை அந்நாட்டுக்கு மன்னனாக நியமிக்கப்படுகிறான் [இந்நாடகம் இல்லோன் தலைவனாக இல்லது கூறியது.] முற்றும்.

லெட்சுமிபுரம் திரு, ந. சொ. அரு. அருணாசலன்செட்டியாரவர்கள் செல்வன் சொக்கலிங்கம் (செல்வமுத்துக்குமார் B E)க்கும் புலாங்குறிச்சி திரு மு. சு. சொக்கலிங்கம் செட்டியாரவர்கள் செல்வி விசாலாட்சி (தனலெட்சுமி B A)க்கும் 14-11-56ல் சிறப்பாகத் திருமணம் நடைபெற்றது.

இட்டமொழி பஞ்சாங்க கணிதர் திரு, சிவசூரியநாராயண பிள்ளையவர்களின் செல்வன் சுந்தரத்துக்கும் திசையன்வினை திரு மர. சுடலையாபிள்ளை அவர்களின் செல்வி வீரலெட்சுமிக்கும் 15-11-56ல் திருமணம் நடைபெற்றது.

மணமக்கள் மக்களோடு மகிழ்ந்து மனையறங்காத்து நெடிது வாழ ஆண்டவனை வேண்டுகிறோம்.

தோட்டஸ்

புதுக்கோட்டை சப்கோர்ட்

S. C. 174 of 56

நாச்சம்மைஆச்சி—வாதி

ராங்கியத்திலிருந்து தற்காலம் மலையாளிலிருக்கும் பெ. வயி.
மு. முத்தையாசெட்டியார்—பிரதிவாதி

வாதியால் உ ம து பே ரி ல் புரோனோட்டுப்படி ரூ 766-2-6
கிடைக்கவேண்டி தரவா செய்யப்பட்டு 1-12-56உ டயம் ஏற்பட்
டிருக்கிறது. அன்று நீர் புதுக்கோட்டைசப்கோர்ட்டில் ஆஜராகி
உமதுகணிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ளவேண்டியது. தவறினால்
உ ம் மை யன்னியில் முடிவுசெய்யப்படும்.

புதுக்கோட்டை
6-11-56

S. வைத்தியநாத சாஸ்திரிகள்
அட்வகேட்

மெய்கண்டதேவர்

ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேவரின் இவ்வருடக் குருபூசை விழா நன்
னெறி மன்றத்தின் சார்பில் சுசீந்திரம் திருவாவடுதுறை யாதீன
மடத்தில் 2-11-56 வெள்ளிக்கிழமை மாலை சிறப்புடன் நடை
பெற்றது. வெள்ளிமலை ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிசத்தியானந்தா தலைமை
தாங்கினார். திருமுறையோதல், தியானம், பஜனை, நன்மொழி
வழங்கல், மௌனம் ஆகிய நிகழ்ச்சிகள் வழக்கம்போல் நடை
பெற்றன. பஜனை வேளையில் சுசீந்திரம் தேவராப்பாடசாலை ஆசி
ரியர் சிவசுப்பிரமணியபிள்ளை அவர்களும், மாணவிகளும்
தேவரா இன்னிசை இசைத்தனர். வித்துவான் வே. பூதலிங்கம்
பிள்ளை, சைவப்பலவர் பி ஏ நடேசபிள்ளை சித்தார்த ஆசான இ.
பகவதிப்பெருமாள்பிள்ளை சிவநெறிக்குறிசில் பி ஆறுமுகம்பிள்ளை
முதலியோர் மெய்கண்டதேவர் பற்றிச் சிறந்த சொற்பொழிவுக
ளாற்றினர். உள்நூர் வெளியூர்களிலிருந்து பல அன்பர்கள்
கலந்துகொண்டனர். நண்பகலில் நமசிவாயமூர்த்திக்கு விசேஷ
பூசனை நடைபெற்றது.

பழைய ஆதரவுகள்

(முன்தொடர்ச்சி)

சிவகெங்கைஜமீன்தாரி இலாகாவில் எ ன் க ள் குலதெய்வங்
ளாகிய இளையரத்தக்குடி கோவில் க. இரணியூர்க்கோவில் க.
பிள்ளையார்பட்டிக்கோவில் க வைரவன்கோவில் க. மாத்தூர்
கோவில் க. இலுப்பக்குடிகோவில் க. நேமங்கோவில் க. சூரக்
குடியில் தேசிகவிநாயகர்க்கோவில் க. வேலங்குடியில் கண்டஸ்பா
முடையர்க்கோவில் க. மாயாண்டிசெட்டி கோ ட் டீ ர் நயினர்
கோவில் க. சுப்பிரமணியஞ்செட்டி இடையன்வயல் திருக்குளத்
தங்கரையில் பிள்ளையர்க்கோவில் க. சின்னஞ்செட்டி வேங்கா
வயல் திருக்குளத்தங்கரையில் பிள்ளையர்க்கோவில் க. மு த் து
கருப்பன்செட்டி சிறுவயல் திருக்குளத்தங்கரையில் பிள்ளையர்
கோவில் க. எங்களுக்கு உபதேசம் செய்கிற பாதாக்குடி மடம்
க. துளாவூர்மடம் க. குன்னக்குடியில் காடன்செட்டிமடம் க.
மேல் எழுதிய கோவில்களுக்கும் மடங்களுக்கும் ஜமீன்தார்இலா
காவில் நடந்துவருகிற கிராமங்களுக்கு சர்க்காரில் யேற்பாடாயி
ருக்கிற பொருப்பு பணத்தைமட்டும் நாங்கள் கொடுத்து ஷே
கோவில்மடம் வகையருக்களை நாங்கள்தானே எ ன் க ள் முன்
னோர்கள் நான்முதல் நாளதுவரையில் விசாரணை செய்து ஷே
கிராமங்களில் வருமான ஆயிஷங்கள் சொல்பமாயிருந்தபோதி
லும் அத்துடனே எங்கள் சொந்தத்திலிருந்து வெகுபணங்கள்
கொடுத்து ஷே கோவில்கள் மட ங் க ள் வகையருவில் பூசை
வைவேத்தியம் திருப்பணி தடாகபிரதிஷ்டை அன்னதானம்
முதலான தர்மங்கள் நடப்பிவித்து வருவதில் மேல் எழுதிய
கோவில்கள் மடங்களுக்கு ஒரு நாளிலும் சர்க்காரிலிருந்து மணி
யம் சம்பிருதிகள் நேயியாமல் நாளதுவரையில் நட ந் து வந்தி
ருக்க அ த ற் கு விரோதமாய் இப்போது ஜப்தியில் ஷே சீமை
தேவஸ்தானம் அமல்தார் மேலெழுதிய கோவில்கள் மடம்வகை
யருவுக்கு மாமூல் வழக்கத்துக்கு விரோதமாய் மணியம் சம்பிரு
திகளை நே மி த் து தொந்திரவுசெய்கிறதில் அது சங்கதியைக்
குறித்துஷேஜமீன்தாராவர்ஸளித்தில் அரியப்பண்ணிக்கொண்ட
தில் பிறுக்கு வரு ஷ ம் வரையில் நடந்துவந்த வழக்கப்படிக்கு
பொருப்பு பணத்தை மாத்திரம் வாங்கிக்கொண்டு எங்கள் குல

தெய்வமாகிய கோவில்கள் மடங்களுக்கு மாமூலுக்கு விரோத மாயிப்போது நூதனமாக சர்க்காரில் நேமித்திருக்கிற மணியம் சம்பிருதிகளை வாங்கிவரும்படியாயும் ஜமீன்தாரியின் ஹெட்டாசில் தார் பேருக்கு உத்திரவாகவேண்டியதாய் நாளதுவூஸ் மேமீத் தில் அர்ஜஜி எழுதியிருக்கிறார். மேலெழுதிய கோவில்கள் மடங் கள் வகையறா தர்மங்களுக்கு கணக்குகளைப் பார்க்கிறது எங் கள் ஜாதிவழக்கமில்லாததினாலே இது சங்கதியைக் குறித்து மேமீ 7-உயில் உசூரில் கொடுத்த விண்ணப்பத்துக்கு நாளது வரையிலும் யாதொரு உத்திரவும் கிடையாதுனாலேயும் தர் ம துரையவர்கள் தயவுசெய்து 1817 வூத்தில் உண்டான 7-வது சட்டப்பிரிவுகளின் பிரகாரம் மாமூலுக்கு விரோதமில்லாமல் ஷை தர்மங்களுக்கு நான்கள் தானே பாத்தியமாயிருந்து நடப்பி வித்துக் கொண்டுவரும்படியாயும் இப்போதுஷை அமல்தாரினாலே நூதனமாய் நியமித்திருக்கிற மணியம் சம்பிருதிகளை வாங்கி வைக்கும்படியாயும் உத்திரவாகவேணுமென்று மனுப்பண்ணிக் கொள்கிறேன்.

1832வூஸ் சூன்மீ 25உ வெங்கிடாசலம்செட்டி என்றும் தயி ழில் கையெழுத்துவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எழுதினது சேஷுகிரி ருவ காப்பிரைட்டு என்றும்.

[கலெக்டரவர்களால் சாரி. சாரிதாக்கிதைக்கு நகல். மதுரை ஜில்லா கலெக்டர் துரையவர்களாபிசிலிருந்து 1832வூஸ் சூலைமீ -த்தில் அனுப்பப்பட்டிருக்கிற தாக்கிதை நகல்பதிவு புஸ்தகத்தி லிருந்து எடுத்து எழுதியது.]

நிம்பர் 18. 9உ சிவகெங்கை ஹேட்டுதாசில்தார் ஷை ஜமீன் தாரிலாகாவிலிருக்கிற நாட்டுக்கோட்டை இளையாத்தக்குடி நகர செட்டிகள் குலதெய்வமாகிய இளையாத்தக்குடி கோவில் க. இர ணியூர்க்கோவில் க. பிள்ளையாற்பட்டிக்கோவில் க. வயிரவன் பட்டிக்கோவில் க. மாத்தூர்க்கோவில் க. இலுப்பைக்குடிக் கோவில் க. நேமம்கோவில் க. வேலங்குடி கண்டஸ்பரமுடை யார்கோவில் க. சூரக்குடியில்தேசிகவிநாயகர்கோவில்ஷைசெட்டி

களுக்கு குருஸ்தானமாகிய பாதரக்குடிமடம் க. துளாஜர்மடம் க மாயாண்டிசெட்டி. தனதில் கோட்டீர்நயினர்கோவில் க காடன் செட்டி தனதில் குன்னக்குடிமடம் க. சுப்பிரமணியஞ்செட்டி தனதில் இடையன்வயல் திருக்குளத்தங்கரை பிள்ளையார் கோவில் க முத்துக்கருப்பன்செட்டி தனதில் சிர்வயல் திருக்குளத்தங்கரை பிள்ளையார் கோவில் இந்தக் கோவில்கள் மடங்களுக்கு ஷேஜமீன்தாரி இலாகாவில் நடக்கும் கிராமங்களுக்கு சர்க்காருக்குள்ள பொருப்பு கொடுத்து ஷே கோவில் கிராமங்கள் வகையறாவை ஷேசெட்டிகள் தானே விசாரணை செய்துகொண்டு கிராமத்தில் வருகிற ஆயிஷங்கள் தவிர அவாள்சொந்தத்திலும் ருந்து பணங்கள் சிலவுசெய்து திருப்பணி முதலான மரமத்து பூஜை படித்தாரும் தாழ்வில்லாமல் நடப்பிவித்து வருகிறதாயும் அதற்கு இப்போது தேவஸ்தானம் அமூல்தார் மாமூலுக்கு விரோதமாய் மணியம் சம்புருதி நேமித்து கணக்கு கேழ்காமலிருக்கும்படிக்கும் ஷே செட்டிகள் மாமூல்படிக்கு தர்ம்மநடப்பி வித்துக்கொள்ளும்படிக்கி உத்திரவாக வேண்டியதாய் சில செங்கை ஜமீன்தார் ஏப்ரல்மீ 30உ அர்ஜியில் அரிக்கை செய்திருப்பதனாலேயும் ஷேசெட்டிகளும் தங்கள் கோவில் மடம் வகையறாவை தங்கள் வசம் விட்டுவிட வேண்டுமென்று மாமூல்படிக்கு தர்ம்மம் நடப்பிவிக்கிறதாயும் விண்ணப்பம் கொடுத்து அறியப்பண்ணிக் கொண்டதினாலேயும் மாமூல்படிக்கு ஷேநகரச் செட்டிகளுடைய மேலெழுதிய கோவில் மடம் வகையறாவையும் அதின் கிராமங்களையும் மணியம் வகையறா நேமிக்காமல் அவாள்வசமாகத்தானே சாரிசெய்து உள்ள பொறுப்புமட்டும் வசூல்செய்யும்படி திட்டம் பண்ணவும்.

பயிற்சி வகுப்பு

பல்வேறு ராஜ்யங்களில் உள்ள ஸ்தூரிபாய் கார்த்தி ரூப கார்த்த ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்த 20 நிலையங்களில், ஒரு வருஷ பயிற்சி வகுப்பில் தற்போது மொத்தம் 909 பேர்கள் கிராம சேவிகைகளாகப் பயிற்சி பெற்றுவருகின்றனர்.

புதிய சென்னை மாசிலம்

கேரள ராஜ்யத்துக்குச் சில பிரதேசங்களைக் கொடுத்து வாங்குவதன் மூலமும் புதிய மைசூர் ராஜ்யத்துக்குச் சில பகுதிகளைக் கொடுத்துவிடுவதன் மூலமும் சென்னை ராஜ்யத்தின் பொருளாதாரத்தில் விசேஷ மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுவிடமாட்டா வென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எல்லையோரங்களிலுள்ள சிலகாட்டுப் பகுதிகள் அதற்கில்லாமற் போகும். ஆனால் அரிசி, உப்பு, தோரிய மணல் முதலியவை உற்பத்தியாகிற தாலுகாக்கள் அதற்குக் கிடைக்கும். அந்தத் தாலுகாக்கள் சென்னை ராஜ்யத்தில் புதிய கன்னியாகுமரிஜில்லாவாக அமையும். சீரமைப்புக்குப் பின், சென்னை ராஜ்யத்தின் விஸ்தீரணம் 50,110 சதுரமைல் அதன் ஜனத்தொகை சுமார் 300 லட்சம்.

சென்னை ராஜ்யம் இப்போது அதிகமாய்த் தொழிலபிவிருத்தி உள்ளதல்ல. தென்னாற்காட்டிலுள்ள பழுப்பு நிலக்கரித்திட்டம் தான் அதன் பிரதான அபிவிருத்தியேற்பாடாகும். அதற்கு மொத்தம் 68.8 கோடி ரூபாய் செலவிடவேண்டும். 35 லட்சம் லட்சம் நிலக்கரி வீதம் உற்பத்தியாகுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சென்னை ராஜ்யத்தில் மேட்டூர், பைக்காரா, மோயார், பாபாசாமின்சாரத்திட்டங்கள் முக்கியமானவை. பெரியாறு, குண்டாத்திட்டங்கள் சமீபத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அவை பூர்த்தியானபின், 2,85,000 கிலோவாட் சக்தி உற்பத்தியாகும். சென்னை ராஜ்யம் ஓரளவு நகர்ப்புற அம்சமுள்ள ராஜ்யமாகும். நடுத்தர, பெரிய அளவு கிராமங்கள் ஒன்றாக இணைந்து நெருங்கிய தொகுதிகளாக இருக்கின்றன.

ஆதாரப் பள்ளிக்கூடங்கள்

இந்தியாவில் ஆதாரப் பள்ளிக்கூடங்களின் எண்ணிக்கை 1950-51ல் 33,730 ஆக இருந்தது 1955-56ல் 41,124 ஆக அதிகரித்தது.

தேவகோட்டை கந்தர்ஷஷ்டி விழாக் கழகத்
தில் ஏழு ஆண்டுகள் செயலாளராயிருந்
தும் தோடக்கம்முதல் இடைவிடாது
தோண்டாற்றியும் வருகின்ற

ஸ்ரீ சோம. இராமநாதன் செட்டியார்

கீழஆம்பூர்

இவ்வூர் செங்கோல்மடம் ஆதினம் ஸ்ரீ மீனாஷி உயர்தர
ஆரம்பப் பாடசாலையில் நேருவின் பிறந்தநாள் விழா நவ-19உ
தலைமைஆசிரியர் கரசிவிசுவநாதன் தலைமையில் நடந்தது. ஆசிரி
யர் பொன்னையாடீஸ்ஸைபேசினார். மாணவமாணவிகளின் கோலாட்
டம் கும்மி ஆடல்பாடல்கள் நடைபெற்றன. ஸ்ரீஸ்ரீ 'ஆறுமுக
சுந்தர'சத்தியஞானபரமாரிச்சுவாமிகள்விழாவிற் குளமுத்தருளி
அருளுரை வழங்கினார்கள்.

சிவபதம்டைந்தார்கள்

கோயமுத்தூர் சிவக்கவிமணி திருமுறை ஞானபாறு C. K.
சுப்பிரமணியமுதலியாரவர்களின் மனைவியார் திருமதி மீனாஷி
அம்மாள்வர்கள் 11-11-56 இரவு 7 மணிக்குச் சிவபதம் அடைந்
தார்கள். அவர்களது எல்லுயிர் சிவானந்தத்தில் திளைத்து இன்
புதுவதாக.

குழந்தைகள் ிநாள்

பாப்பாங்குளம் நவ 19- இவ்வூர் செங்கோல்மடம் ஆதி
னம் ஸ்ரீ அரங்கநாத உயர்தர ஆரம்பப்பாடசாலையில் நேருவின்
பிறந்தநாள்விழா திரு, A. குத்தாலலிங்கம்பிள்ளை தலைமையில்
சிறப்பாக நடந்தது. பண்ணையார் ராமபுத்திராஜயர் பி கே கண
பதிமுதலியார் மாணவமாணவிகள் சொற்பொழிவாற்றினார்கள்.
கோலாட்டம் கும்மி நாடகம் நடைபெற்றன.

THE NEW YORK

LIBRARY

THE NEW YORK

LIBRARY

THE NEW YORK

LIBRARY

THE NEW YORK

LIBRARY

THE NEW YORK

LIBRARY

உங்கள் அச்ச வேலைகளுக்குச்

சிறந்த இடம்:

சேட்டிநாடு அச்சகம்.

சேட்டிநாடு அச்சகம்.

சேட்டிநாடு அச்சகம்.

சம்பந்தர் தேடு:

தேவகோட்டை.

ஆசிரியர் பாலகவி இராமநாதன் சேட்டியாரால் தேவகோட்டை
சேட்டிநாடு அச்சகத்தில் அச்சியற்றி வெளியிடப்பெற்றது.